

NVWOA

Nederlandse Vereniging tot
Wetenschappelijk
Onderzoek naar de
Astrologie

Nieuwsbrief januari 2025, jaargang 30 nr. 1

Inhoudsopgave

Agenda	2
Kepler Day 2025 - The Astrological Association.....	2
Francesca Rochberg	3
De Amerikaanse verkiezingen	5
Kerstprijsvraag 2023: zou het Trump worden?	5
Op weg in de tijd. Waarnaar? (4)	10
Beschouwing in het kader van de golventheorie van Robert Doolaard	10
Uit de Astrological Journal van jan / febr 2024	13
Uit de Astrological Journal van mei / juni 2024	18
Uit de Astrofocus zomer (juni) 2024 nr 104	21
Een nieuw astrologisch font.....	24
Longevity, creativity and the 27-day solar rotation cycle Part 1	27
Gratis downloaden: Alle jaargangen sterrentijd door Selma Schepel.....	45
Colofon	45

Agenda

De bijeenkomst op zaterdag 4 januari zal een hybride (fysiek/ Zoom) bijeenkomst worden. Hebt u vragen aan Sjoerd Visser over het achterhalen van gedigitaliseerde geboorteakten dan kunt u die stellen.

De bijeenkomst op zaterdag 1 februari 2025 is met de auteur van het artikel *Longevity, creativity and the 27-day solar rotation cycle* Graham Douglas. U kunt hem voor commentaar bereiken via het mailadres ondastropicais@protonmail.com.

De NVWOA bijeenkomsten beginnen om 13:30 uur. We komen bijeen in de Kruisstraat 307, 3581 GK te Utrecht en er zal een Zoomverbinding zijn. Mocht het onverhoopt niet doorgaan in de Kruisstraat dan berichten we dat tijdig.

Kepler Day 2025 - The Astrological Association

Kees Jansen attendeerde ons op de Kepler dagen in het weekend van 25 en 26 januari 2025. De bijeenkomsten worden in London gehouden, maar zijn ook via Zoom op het internet te volgen. Maar u moet zich daarvoor wel opgeven.

De details staan op de webstek van de [Astrological Association](#).

Francesca Rochberg

Albert Bredenhoff

Op vrijdag 22 november 2019 hield prof. Francesca Rochberg, geboren Halton, in het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden een voordracht over de Babylonische astronomie. Rochberg geboren op 08-05-1952 te Philadelphia is een van de meest vooraanstaande geleerden op dit terrein. De zaal was zo goed als vol en het was de eerste maal dat zij in Nederland zou spreken. De leiding had de Leidse assyriologe prof. Caroline Waerzeggers en de lezing werd verduidelijkt met lichtbeelden. Rochberg werkte ook in Europa en was professor aan de Humboldt universiteit in Berlijn voor ruim een jaar en is dus goed op de hoogte van de Duitse assyriologie. Ze begon haar voordracht al vrij snel met het noemen van de Duitse jezuïeten en onderzoekers Epping en Straszmeier die aan de basis stonden van de ontcijfering van de astronomische kleitabletten in spijkerschrift. Een kleine tien jaar terug hadden we bij de NVWOA prof. Teije de Jong uitgenodigd om een voordracht te houden over het begin van het onderzoek van astronomische teksten op kleitabletten. Hij overhandigde ons toen ook zijn afscheidscollege getiteld "Omzien in verwondering" en zodoende kende ik de geschiedenis van Epping en Straszmeier. Na afloop van haar voordracht kon ik niet nalaten het belang van Nederland te benadrukken voor de ontwikkeling van de astronomie, niet wetende of prof. De Jong wellicht ook in de zaal zat. Ik kreeg van prof. Waerzeggers de gelegenheid te reageren, uiteraard in het Engels: "Professor Rochberg, I am glad that you mentioned Epping and Straszmeier but it is for the sake of history that these two men and also Kugler worked and lived here in the Netherlands." Rochberg nam de opmerking voor kennisgeving aan. Later aan de bar bleek dat De Jong ook aanwezig was en kon instemmen met mijn opmerking.

Mijn fascinatie met de Babylonische astronomie stamt uit 1983 toen ik werk van Hugo Winckler uit het Duits vertaalde en in eigen beheer publiceerde. Inmiddels is deze uitgave digitaal te raadplegen op www.radixpro.nl onder het kopje astrologieboeken. In diezelfde tijd werd ik lid van Ex Oriente Lux, het Voor-Aziatisch Egyptisch Genootschap, een landelijke vereniging met plaatselijke afdelingen. Toen de organiserende hoogleraren van de Kamper universiteit vertrokken naar elders, heb ik daarna samen met de docent Wolter Rose de afdeling laten voortbestaan en in Zwolle gesitueerd. Dat gaf ons gelegenheid om boeiende sprekers vanuit EOL uit te nodigen met name op het gebied van de assyriologie. Enige namen: Theo Krispijn, Wilfred van Soldt, Caroline Waerzeggers en Maarten Stol. De laatste was de leermeester van de ons allen bekende astrologe Selma Schepel (1949-2015) die later sumeriologie studeerde en vervolgens het Babylonische scheppingsverhaal "Enuma Elisj" vertaalde

en publiceerde in Nederland. De Finse assyrioloog Simo Parpola was een familielid van haar. Nog even over Epping, waarover De Jong helaas moest constateren dat er geen foto van hem bekend was. Waarschijnlijk is een portret van hem getraceerd door de astronoom Frank Verbunt, die bezig is een geschiedenis van de astronomie te schrijven en Epping heeft ontdekt op een afbeelding uit diens tijd bij de jezuiten in Chili.

Aanleiding tot dit referaat over Rochberg was het verwerven van enige boeken van de hand van haar die waarschijnlijk uit de nalatenschap van Wilfred van Soldt stammen. Met name het boek "In the path of the moon" waarin het belang van het werk van David Pingree naar voren komt doet me denken aan het symposium in 2004 over "Horoscopes and History" in Amsterdam waar Pingree (1933-2005) aanwezig was en ik hem gesproken heb over Winckler. U merkt het beste lezer, deze bijdrage is een soort nostalgische terugblik. met behulp van symbolen en verwijzingen uit zijn eigen vakgebied.

Figuur 1 Franceska Rochberg (Wikimedia Commons)

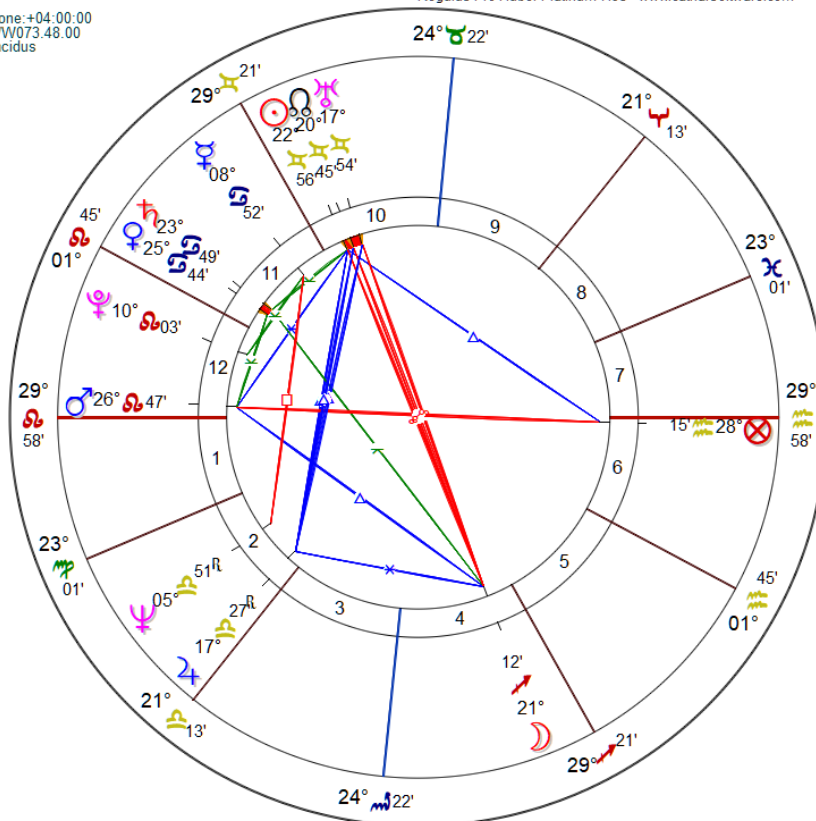
De Amerikaanse verkiezingen

door Frank Vernooij

Kerstprijsvraag 2023: zou het Trump worden?

Radix | Donald Trump
14-06-1946 | LT:10:54:00 | Zone:+04:00:00
Jamaica/USNY | N40.41.00/W073.48.00
Tropical | Geocentric | (H)Placidus

Regulus Pro Huber Platinum 7.95 - www.catharssoftware.com

Precies een jaar geleden, in de Nieuwsbrief van januari 2024, lanceerden we de volgende prijsvraag.

Van een ding kunnen we zeker zijn in 2024: Donald Trump zal veel aandacht krijgen.

Ontloopt hij zo'n vonnis en wordt hij volgend jaar rond deze tijd beëdigd als nieuwe president van de USA?

Gaat hij vanuit de gevangenis regeren?

Dit lijken wel de drie meest spectaculaire mogelijke uitkomsten, maar misschien moet iets anders verwacht worden. Alle inzendingen worden in de Nieuwsbrief geplaatst, de winnaar krijgt een zeer eervolle vermelding. Voor de jury willen we een paar ervaren astrologen aanzoeken.

Twee van onze leden (Hanny Roskamp en Zus Luyckx) hebben gereageerd met uitgebreide analyses van standen door het jaar 2024 heen, of zelfs nog later. U kunt ze vinden in de Nieuwsbrieven van februari en maart 2024 (<https://www.nvwoa.nl/nb/2024nb29-02.pdf> / <https://nvwoa.nl/nb/2024nb29-03.pdf>). Nogmaals veel dank.

Omdat het daarmee een erg overzichtelijke zaak was hebben we ervan afgezien om er nog andere astrologen bij te betrekken en presenteren we hier een samenvatting en nog wat bijkomende gedachten. Het is allemaal hardop denken in het kader van wetenschapsonwikkeling, dus laat ieder zich uitgenodigd voelen er op te reageren!

De grootste vraag was natuurlijk: wordt Trump de nieuwe president. Voor Hanny was het 'nee, ik zie hem de verkiezingen niet winnen', voor Zus onbestemd: 'Ik kan op basis van mijn analyses geen uitspraak doen om met zekerheid te zeggen dat hij president zal worden.

De tweede vraag: Wordt hij veroordeeld en komt hij al of niet in de gevangenis? Hanny: Ja, al wordt het misschien geen gevangenisstraf maar een (vrijwillige) ballingschap. Zus: 'Ik durf echter wel concluderen dat hij in de gevangenis terecht komt en dat hij het publieke debat blijft domineren'.

Een nieuwsite in mei verluidde : *'De veroordeling van de Amerikaanse ex-president Donald Trump lokt heel wat reacties uit en de gevolgen zijn mogelijk verregaand. Welke straf zal hij nu krijgen en kan hij zijn verkiezingscampagne nog voortzetten?'*

Inmiddels weten we: hij werd veroordeeld, was ook een moment in de gevangenis maar heeft uiteindelijk alle eventuele consequenties van strafzaken weten te pareren en voor zich uit te schuiven tot na de verkiezingsdatum. Hij heeft tot nu toe geen gevangenisstraf gekregen.

Beider uitspraken over het 10e huis bij de verkiezing op 5 november 2024 zijn interessant. We komen daar later nog op terug.

Hannie: Het Tiende Huis ligt er bovendien slecht bij voor iemand die president wil worden. Dit zou kunnen wijzen op weer een dramatisch verlies. Wel is het verlangen naar macht (Pluto in Tiende Huis) duidelijk zichtbaar in zijn progressieve horoscoop.

Zus: begin mei 2024 maakt transit Jupiter de conjunctie met het MC en loopt dan tot midden 2025 door huis X. Jupiter door X geeft wel mogelijk voorspoed op het vlak van de carrière, maar ik zie het hier toch eerder in de richting van de waarheidsvinding (Jupiter) en de rechtszaken (X) die hem boven het hoofd hangen. Ook de advocaten vallen onder Jupiter. Op 5 november 2024, verkiezingsdag, staat de secundaire Venus EXACT conjunct de vaste ster Spica. Venus is zijn heer X. Dit is wat Oscar

Hofman over Spica schrijft: 'Spica is de meest krachtige beschermende ster die er is... Deze koninklijke ster is de korenschoof en dus het concentratiepunt van het oogsten, de essentie van het reinigingsproces, het koren blijft het kaf wordt verworpen'. Zus: In een verkiezingsstelsel zoals in de VS – waar slechts 2 partijen/kandidaten zijn – en waar het verleden heeft uitgewezen dat het bijna altijd een nek-aan-nek race is, is het logische dat ook in de horoscopen van deze 2 kandidaten nauwelijks een overwicht te vinden is waarop ik als astroloog uitspraken kan/wil doen (*alleen, het bijzondere van deze verkiezing was dat er een heel groot overwicht bleek te zijn! FV*).

De nabije toekomst

Zus wierp ook nog een blik verderop: Op **21 januari, de dag na de inauguratie**, gaat de Zon in de solaar van 2024-2025 naar de conjunctie met Pluto. Er is een interview geweest met der Donald waarin de journalist vraagt of hij een dictator zou zijn indien hij president zou worden. Zijn antwoord daarop was dat hij alleen de eerste dag van zijn termijn een dictator zou zijn. Dat is pijnlijk in lijn met de Zon van de solaar conjunct Pluto in Waterman/Waterman/Waterman op 21 januari 2025.

De komende jaren gaan de 3 transsaturnale planeten zijn ascendant en MC beroeren. Gekoppeld met de vaste sterren op die punten gaat er wel wat veranderen in zijn situatie. Uranus loopt de komende jaren door zijn Xde huis. Uranus kan er ook voor zorgen dat zaken en beslissingen aan verandering en tijdelijkheid onderhevig zijn: heen-en-weer, op-en-neer zijn begrippen die bij Uranus passen. Indien hij president wordt maakt hij de termijn van 4 jaar niet vol. De tijdelijkheid van dat mogelijke presidentschap zal zich zeer snel manifesteren.

Tot zover de een samenvatting van conclusies van beide inzenders, maar hun inzendingen zelf waren inhoudelijk veel rijker.

Dan nog wat aanvullende gedachten

Anne Whitaker in de Astrological Journal van sept / okt 2024 (zie de volgende Nieuwsbrief) wijdt ook een beschouwing aan de toen komende verkiezingen aan de hand van **planetencycli**. Haar artikel dateert van nadat Harris Biden heeft afgelost. Haar conclusie is vooral dat Trump en Biden 'van de oude aarde' en het verleden zijn en dat er een nieuwe tijd op gang aan het komen is, waarin de Steenbokkleuring overgaat in die van Waterman. Harris 'van de toekomst' leek op dat moment in de campagne Trump ook voorbij te gaan steken. Dus voor Whitaker leek Harris op de winst en een soort maatschappelijke switch af te stevenen. Maar...

met twee disclaimers.

De eerste : astrologen hebben een notoir slechte staat van dienst in het voorspellen van zulke concrete gebeurtenissen. De tweede ontleende ze aan een citaat van Liz Greene: 'Als je denkt dat je het kunt voorspellen is het niet Uranus waar je naar kijkt'.

Whitaker: en Uranus is precies waar we naar kijken. De oude orde is niet van zins zomaar te wijken voor het nieuwe zonder een grimmig, bitter en onvoorspelbaar gevecht. Het gaat turbulent worden'. Dat lijkt me juist opgemerkt.

Het 10e huis : In het kader van 'na afloop is het altijd makkelijk praten' nog een blik op het tiende huis van Trump.

We weten nu dat Trump won, en zelfs, op het moment suprème, op zijn akkertje. En dat doet met terugwerkende kracht de vraag rijzen: wat zou dan doorslaggevend zijn geweest, want, uitgaande van de betekenis van de astrologie moet er zoiets zijn. Waar kan dat dan in gezeten hebben?

Je kunt, m.i. niet ten onrechte, zeggen: astrologie is te complex in relatie tot de kennis die we ervan hebben. Geen wonder dus dat astrologen er bij dit soort voorspellingen heel vaak naast zitten. Dat gebrek aan kennis is misschien vooral een gebrek aan onderscheidingsvermogen in wat het meest gewicht in de schaal legt van al die waarneembare verbanden tussen factoren. Onderwerp van voortgaand onderzoek.

Spica in relatie tot huisheer

Toen ik louter het tiende huis nog eens bekeek vroeg ik me af: zou de stand van de vaste ster Spica op de verkiezingsdag, die Zus naar voren haalt, niet in sterke mate bepalend kunnen zijn geweest. Exact conjunct de secundaire Venus, Trump's heer X. Oscar Hofman: 'Spica is de meest krachtige beschermende ster die er is,... het concentratiepunt van het oogsten'. Dat is één en daarbij is twee: 'in relatie tot de huisheer'. In de Nieuwsbrief van april 2024 gaf ik samenvattingen uit de Astrofocus van december 2023 waaronder van een artikel van Trees Brouwers getiteld : 'De Huisher en als aangevers van concrete ervaringen in de huizen'. Ze wees daarin op 'het grote belang van huisher en die lang niet altijd die aandacht krijgen bij astrologische duidingen' en illustreerde dat met een paar case-studies.

Daarnaast : Jupiter.

Zus benoemt de transitaire gang van Jupiter door het tiende huis en over het MC maar ze geeft niet de voorkeur aan de interpretatie van 'voorspoed voor zijn carrière'. Het tiende huis omvat de sector 24 Stier tot 2 Kreeft (Koch) of tot 29 Tweelingen (Placidus). En Jupiter transiteert niet zó maar,

maar maakt drie keer een conjunctie op het gebied tussen 11 en 21.20 graden Tweelingen d.w.z. driemaal met Uranus op 17.53 en de Node op bijna 20.48 graden. De Zon op 22.56 graden valt net buiten dit bereik. Op 27 oktober, een week voor de verkiezingen, is er de tweede conjunctie Jupiter – Node, in mijn optiek een stand die in het kader van Trump's bestemming in het leven voorspoed, verruiming aanduidt. Terzijde: heer 10, Venus, loopt tegen de verkiezingsdatum door het vierde huis en maakt juist óp die datum een exacte oppositie met de Node en de Zon in 10 – betekenisvol, zeker, maar hoe te interpreteren?

Hanny benoemt de transit van Jupiter op het MC in het voorjaar, die mogelijk verzachtend op zijn penibele rechtssituatie zou kunnen uitwerken, en de conjunctie met Uranus in het 10^e huis in de aanloop naar de verkiezingen - maar niet met de Node.

minder traditionele factoren

Kortom: ik vraag me af of in dit geval, gezien hun stand, de minder traditioneel vanzelfsprekende factoren als de Node en een vaste ster niet de voornaamste weerspiegeling aangeven van het resultaat, omdat ze in hun betekenis de reguliere verbanden tussen factoren overstijgen.

Ik moet daarbij ook denken aan een citaat van Oscar Hofman, gepubliceerd in de vorige Nieuwsbrief. In de Astrological Journal besprak hij de tragische verdwijning van de 4-jarige Madeleine McCann tijdens een vakantie in Portugal. Kijkend naar de horoscoop van haar constateert hij dat Venus, heer 1, d.w.z. 'Madeleine in haar leven', precies conjunct de Descendant staat. 'Op een hoekpunt' zegt hij 'domineert deze Venus de horoscoop'. En hij constateert daarbij dat Venus conjunct staat met drie 'stars of fate', waaronder Al Pherg die een beetje kort door de bocht 'het einde' symboliseert. 'So one star tells us the whole story' concludeert Hofman.

Bij zijn presentatie ging Jaap Venker begin september j.l.zijdelings in op een factor die al een tijdlang in concrete situaties zijn aandacht getrokken had, Vesta. Als ik het me goed herinner, zei hij: wat hij zei, dat in zijn optiek Vesta, simpel gezegd, staat voor pijn. (op internet vind je daarentegen juist de betekenis 'levensenergie'...) Hij voegde daaraan toe dat Vesta op het moment van verkiezingen in de horoscoop van Harris Vesta zeer ongelukkig stond. Hij sprak als verwachting uit: 'ik zeg niet dat ze verliest maar wel dat er pijn zal zijn'.

Elders in de Nieuwsbrief stelt Ben Rovers in zijn artikel over de hermetische astrologie: 'Hoe verder de hemellichamen staan, hoe groter hun geestelijke potentie en hoe doordringender hun werking'.

Mogelijk allemaal draden van een samenhangend geheel.

Dit waren wat bijkomende gedachten. Ze geven misschien vooral aan hoe veel, relevante, mogelijkheden binnen de astrologie van toepassing zijn op het beloop van een situatie – en hoe moeilijk daarom een concrete voorspelling is. Maar ze dragen ook bouwstenen voor onderzoek aan.

Ieder zij uitgenodigd hier overwegingen aan toe te voegen!

Op weg in de tijd. Waarnaar? (4)

door Frank Vernooij

Beschouwing in het kader van de golventheorie van Robert Doolaard

In de afgelopen drie jaar, in februari 2022 en 2023, en in januari 2024 schreef ik drie keer een beschouwing over de actuele wereldgebeurtenissen in het kader van de golventheorie van Robert Doolaard en zijn voorspelling voor de jaren na 2026. (Zie <https://nvwoa.nl/nb/2022nb27-02.pdf> en <https://www.nvwoa.nl/nb/2023nb28-02.pdf>)

De theorie kort samengevat:

bij neergaande golven van Jupiter, Saturnus of de transaturnalen (zie voor een technische uiteenzetting <https://nvwoa.nl/nb/2022nb27-02.pdf>) zijn er desintegrerende en destructieve gebeurtenissen te verwachten op de gebieden van de desbetreffende golven, en bij een opgaande beweging zullen er juist expansieve en integrerende ontwikkelingen optreden die groei en bloei met zich meebrengen.

Hoe bereken je de golven?

De stand van de Jupitergolf wordt berekend door de afstand in graden tot resp. Saturnus, Uranus, Neptunus en Pluto bij elkaar op te tellen. Bij de Saturnusgolf is het de som van de afstanden tot Uranus, Neptunus en Pluto en bij de Uranusgolf die tot Neptunus en Pluto. Deze afstanden veranderen uiteraard van dag tot dag, dus over de tijd is er een golfbeweging vast te stellen waarbij het totaal van die afstanden dan weer een tijdlang afneemt en dan weer toeneemt. Het aspect van Neptunus en Pluto vormt de achtergrond. Op elk moment zijn de golven van Jupiter, Saturnus en Uranus ieder in een neergaande of opwaartse beweging.

Het interessante nu is dat bij het begin van 2026 alle golven een tijdlang opwaarts gaan lopen en volgens deze theorie dus een tijd van bloei aanduiden. Een bloei die weinigen zich, op het moment dat ik hierover begon te schrijven, konden voorstellen – en nu misschien nog minder voor mogelijk houden.

Het leek me interessant dit moment, begin 2026, en de tijd onmiddellijke tijd erna in de gaten te houden. En het leek me dat de theorie tot op een zekere hoogte intersubjectief toetsbaar zou moeten kunnen zijn aan de hand van de actuele maatschappelijke en politieke ontwikkelingen.

De betekenis van de verschillende golven

De Uranusgolf heeft onder meer betrekking op technische ontwikkeling en op ontwrichtende gebeurtenissen. Deze stijgt al een aantal jaren hetgeen zou duiden op een tijd van expansie en bloei op het gebied van techniek. Tevens zou het een 'waarborg' zijn dat er geen grote omvattende oorlogen uitbreken met extreem veel slachtoffers, want deze worden met een dalende lijn van Uranus geassocieerd (zie Doolaard's onderzoek naar megaloorlogen). Deze beide zaken zijn lijkt me, wel bewaarheid geworden. Als meest recente groei- en bloeimoment van de techniek zou je de opmars van A.I. kunnen beschouwen en de oorlogen van dit moment, zoals op het moment die tussen Rusland en de Oekraïne, in het Midden-Oosten of in Soedan, leiden niet tot een oorlog op uitgebreidere schaal.

De Jupiter en Saturnusgolven gaan over processen op sociaal-maatschappelijk gebied. Jupiter over de integratieve en verruimende aspecten, Saturnus over de beperkende, begrenzendende en vormgevende aspecten.

Tot medio 2022 daalden deze beide golven al een aantal jaren, overeenkomend met een wereld die vele desintegratieve en disharmonische situaties kende: crises, aanslagen en spanningen eigenlijk alom. Verharding, polarisatie, vluchtelingenstromen en dan laten we de mogelijk catastrofale klimaateffecten nog even buiten beschouwing.

Vanaf medio 2022

Omdat medio '22 de Jupitergolf weer ging stijgen leek me de verwachting gewettigd, dat er vanaf dat moment gebeurtenissen zouden moeten kunnen worden waargenomen die perspectiefvoller zouden aandoen. Weliswaar zonder nog tot grote doorbraken en bloei te leiden – die

voorspelling blijft in de wacht tot 2026 – omdat de daling van de saturnusgolf gaande blijft, die gekenmerkt wordt door blijvende aanwezigheid van remmende en obstruerende factoren. In mijn evaluatie in februari 2023 meende ik aan de hand van een behoorlijk lange lijst van gebeurtenissen uit 2022 aanwijzingen te zien dat dit proces inderdaad op gang was gekomen - ondanks dat voor veel mensen de oorlog in de Oekraïne, die februari 2022 begon, alles overschaduwde. Die oorlog leek me te interpreteren als corresponderend met de destructieve kant van Jupiter, overeenkomend met het laagste punt waarop de Jupitergolf zich toen bevond.

2023

Maar in het jaar 2023 leek er mij niet veel dat aanleiding gaf om een vervolg op dit perspectief te zien. Nagenoeg nergens op de wereld en ook in Nederland leek sprake van toenemende jupiterale integratie en verruiming, eerder van verdere een saturnale afbakening en verharding. Dieptepunten de aanval van Hamas in Israël en de daaropvolgende aanvallen van Israël en het voortgaan van de extreem gewelddadige oorlog in Soedan.

2024

Van 2024 valt m.i. hetzelfde te zeggen. Het lijkt bijna een en al ellende, desintegratie, geweld en crises dat de wereld produceert. De enige sterk afwijkende gebeurtenis lijkt nu de omwenteling in Syrië, maar dat zal moeten blijken.

Wat valt er m.b.t. de golventheorie en zijn voorspellingen zeggen?

Nog steeds niets denk ik eigenlijk.

Op het oog wettigt weinig een verwachting dat er zich vanaf 2026 een periode van groei en bloei zal beginnen te manifesteren.

Het dagblad Trouw illustreerde dit op 18 december met het bericht: *'sinds de tweede wereldoorlog waren er niet meer zoveel conflicten als nu. Meer dan vijftig waar een staat bij betrokken is. In de afgelopen 5 jaar is dit verdubbeld en dit jaar een kwart meer dan vorig jaar. Dat het aantal conflicten al jaren stijgt, is te wijten, volgens onderzoeker Shawn Davies, aan de groeiende 'multipolariteit in de wereld'. Meer grootmachten bemoeien zich met internationale conflicten dan eerder. De vraag is: kan het weer rustiger worden, in 2025? "Misschien tijdelijk", denkt hij. 'Nu*

dictator Bashar al-Assad is verdreven uit Syrië, zouden de actieve gevechten daar tijdelijk kunnen afnemen. De onderhandelingen in Gaza over een staakt-het-vuren zijn hervat - al worden de leefomstandigheden van de mensen daar niet minder schrijnend van...Misschien wordt er volgend jaar even minder gevochten dan dit jaar", zegt hij. "Maar het is schijnveiligheid, het kan in één keer weer oplaaien."

Toch is dat laatste misschien te vanzelfsprekend gezegd.

Kan het zo zijn dat het de eindfase van de Saturnusdaling is die zich vooral en ook het meest zichtbaar met zijn destructieve aspecten manifesteert – en heel veel van wat we meemaken domineert. 'De duisternis is het dichtst vlak voor het licht' luidt een gezegde.

Blijkt de volkomen onverwachte recente omwenteling in Syrië een soort wonder? De overwinnaars bezigen tot op dit moment integratieve taal en het zou de situatie in het hele gebied van het Midden-Oosten en zelfs voor Rusland in een heel ander licht kunnen zetten. Daar valt nog niets over te zeggen

Zullen de oorlogen in Oekraïne en in het Midden-Oosten komend jaar eindigen. Die kans lijkt groot, en wat zal daar de toekomst van zijn.

Zijn er minder zichtbaar bewegingen gaande in de richting van integratie en synthese?

Waarschijnlijk wel, maar je kunt je bijna niet voorstellen dat de sfeer ineens wereldwijd zal kantelen, waarbij we de steeds heftiger gevolgen van de klimaatverandering nog niet eens vermeld hebben.

Hopelijk schiet ons verbeeldings -en beoordelingsvermogen tekort en komen er toch verrassende wendingen.

Tot slot: Behalve de stijging van de 3 genoemde golven gaan we nu ook de periode tegemoet dat het Neptunus – Pluto sextiel exact wordt. Volgens de golven experts André Barbault en Robert Doolaard de solide ondergrond voor de bloei...

**Uit de Astrological Journal van jan / febr
2024**

door Frank Vernooij

Frank Clifford beschouwt het tragische lot van een **Britse TV presentatrice, Caroline Flack**, geboren 9 november 1979 1.36 GMT Enfield UK die zich 15 februari 2020 suïcideerde onder de druk van haar openbare leven na een zeer moeilijke jeugd. Ze had een niet identieke tweelingzus , 6 minuten later geboren.

Philip Graves, historicus presenteert het eerste artikel uit de 10-delige serie over **'the supposed death of astrology in the 18th century'**.

Hij schrijft: Het idee dat de Engelse astrologie intellectueel stierf met Lilly en met Alan Leo weer opkwam, hetgeen door vooraanstaande historici werd geclaimd blijkt onjuist. Alan Leo krijgt daarmee veel te veel credit. Hij verwijt m.n. twee Engelse historici, Keith Thomas met zijn invloedrijk boek: 'Religion and the decline of magic' uit 1971 en Jim Tester, hier uitgesproken onjuiste dingen over te hebben gepostuleerd, in tegenstelling tot Ellen McCaffery in haar 'Astrology: its history and influence in the western world' uit 1942 en later Ellic Howe in zijn 'Urania's children: the strange world of astrologers' uit 1967.

Howe beschrijft uitgebreid de Duitstalige revival in de 20e eeuw, met vooral aandacht voor de Zwitser Krafft en memoreert dat de continentale astrologie juist stil viel in de 18e en 19e eeuw. Ook Patrick Curry heeft eind van de 20e eeuw een studie gepubliceerd over de geschiedenis van de Engels astrologie en later Nick Campion in 'A history of western astrology'. Graves gaat kort in op een aantal auteurs uit de periode 1700-1783, een minder prominente periode maar geen stilval. Howe zegt t.a.v. de revival vanaf rond 1780: de astrologische wereld in Engeland viel uiteen in twee kampen: het ene bouwend op belangstelling voor de oude ideeën in een meer esoterisch kader, het andere bouwend op het idee dat astrologie een precieze voorspellende wetenschap is, zonder esoterisch kader.

Jennie Thomas presenteert de bevindingen van een research project in het kader van haar Cultural Astronomy and Astrology MA **over de huidige status van de astrologie.**

Ze refereert aan een dissertatie van astroloog Bernard Eccles uit 2004 die de afname van belangstelling benadrukte en vrij somber was over de toekomst van de astrologie: 'het is niet onmogelijk dat de astrologie rond 2050 helemaal uitgestorven is'.

Maar Thomas constateert en diept er de achtergronden verder van uit, dat astrologie zo'20 jaar later 'a vibrant mainstream phenomenon is, casting its influence across media, fashion and music' getuige de astrologie apps en de aandacht op social media maar ook artikelen in gerenommeerde kranten. In haar onderzoek waren het voornamelijk vrouwen die repondeerden, drie keer zoveel als mannen.

Marjorie Orr geeft een prettig nuchtere en ontnuchterende beschouwing over de verwachtingen m.b.t. transitie van transaturnalen. Het terugkerende optimisme: bijvoorbeeld de verwachtingen over 2025 op het humane vlak vanwege Pluto in Waterman, dat André Barbault in de Pluto-Neptunusconjunctie een aanzet ziet tot een nieuwe stap in onze beschaving, dat het met Uranus in Tweelingen ons nog meer vooruitgang door de techniek zal brengen. Het pessimisme als je kijkt naar onloochenbaar destructieve gebeurtenissen die er vaak mee gepaard gaan. 'Pluto deconstructs, Neptune undermines and Uranus blows up' - tel uit je winst. Ze staat nog even stil bij de verwachting dat Pluto in Steenbok een magische transformatie van bestuurlijke systemen zou brengen en constateert in dit kader de in veler ogen deplorabele situatie ervan in de huidige USA en het VK. Ze geeft een serietje voorbeelden van ontwrichtende veranderingen ten tijde van de loop van Pluto in de verschillende dierenriemtekens.

Transformatie gaat niet om overzichtelijke lineaire manier, stelt ze. Het vergt in het algemeen om te beginnen een offer dat als een stap terug beleefd wordt. Verbetering en ontwikkeling op een wat langere termijn gaan gepaard met grote weerstand op korte termijn – vastklampen aan wat je hebt en wat je dierbaar is - en wat je aankunt aan verandering is vaak onzeker. Orr gaat in dit kader in op de betekenis van het 8e huis, de poort naar wat achter het afgescheiden zelf / ego ligt. Durf je veranderen of hou je vast? Ze noemt er ook het symbool van de oester of garnaal bij, om te groeien moet die zijn beschermende schelp loslaten om een nieuwe te laten groeien – weerloos in de tussentijd.

Uiteindelijk neemt Orr het standpunt in dat het positieve, het constructieve met tussentijds veel schade en schande, veel vallen en opstaan toch heel geleidelijk bovendrijft. En in de actualiteit dat misschien toch na Pluto in Steenbok die het patriottisch tribale van de mens sterk in de schijnwerper zette, nu Pluto in Waterman de gelijkwaardigheid en onderlinge tolerantie tussen mensen naar boven kan halen.

Deborah Houlding schets een **portret van Septimius Severus**, zwarte zeer succesvolle Romeinse keizer van Afrikaanse afkomst, geboren 11 april 145 in Libye, geen tijd bekend. Hij was zelf astroloog.

Interview met de astroloog Steve Judd door Sue Brayne In het astrologieveld vind je opmerkelijke types, en Steve Judd, geboren 3 juli 1955 11.45 u Eastleigh UK hoort daar onmiskenbaar bij. 'Some people consider me the enfant terrible of astrology – not polite, not decorative' opent het interview. Zijn horoscoopstanden, waar de interviewster niet op in gaat, liegen er m.i. ook niet om. 10 op 16 factoren binnen 5½ graad, tussen de 21e en 26e graad, te weten Ascendant, MC, Maan, Mercurius, Venus, Mars, de Node en de drie transsaturnalen. Een buitenbeentje. Een sterke krachtenbundeling met als keerzijde een bepaalde eenzijdigheid.

Enkele uitspraken van hem gerelateerd aan de astrologie: '5 jaar geleden drong het tot me door, astrologie is geen 'het', het is een 'zij', het is levend, een levenskracht...de kern bij astrologie is patroonherkenning, alles draait om aspectpatronen, tekens en huizen zijn aankleding en verpakking...de aspectpatronen geven de gedragspatronen aan waar de levenskracht in zit...dat is de blauwdruk van de potentie, het wil niet zeggen dat wat er aangegeven wordt ook gebeurt, zelfs bij transit Pluto op de Ascendant. Mensen kunnen zich ertegen verzetten, kunnen zo sterk vastzitten in hun vaste patronen en daaraan vast houden - het gevolg is wel dat ze ziek worden maar daar nemen ze dan gewoon wat medicijnen voor...planeten en sterren drukken een 'Intelligentie' uit boven ons begripsvermogen met een taal die op andere receptoren in ons inwerkt dan die we kennen...we zijn niet per toeval hier, er zit een betekenis en missie achter, maar de meeste mensen hebben er geen benul van...het maakt, als je naar de werking van Pluto kijkt, een immens verschil of je ernaar streeft machtig te worden en die kracht binnen en bij je houdt: dat maakt je meer en meer corrupt. Terwijl je ook van die macht en kracht vervuld kunt raken zodat ze door je heen kan bewegen en je anderen krachtig kunt maken...mensen zijn verschillend van elke andere soort die er op de planeet is geweest -er is geen soort geweest dat dit zelf reflectieve bewustzijn heeft, zich (zo) kan herkennen in een spiegel, die 'the piss out of itself' kan nemen en (zo) op de de toekomst kan anticiperen. (*het woordje 'zo' is door mij toegevoegd- fv*) Het moet, zegt hij Terence McKenna citerend, het antwoord zijn op een of andere soort aantrekkingskracht voor ons die ons, als een soort magneet, aantrekt. (*doet me denken aan het begrip 'omgekeerde causaliteit' van Dennis*

Elwell. Voor geïnteresseerden: een boeiend interview met hem door Garry Phillipson: https://www.astro.com/astrology/tma_article211019_e.htm fv.)

Anne Whitaker over de Jupiter-Uranus cycli (extract uit een geupdated boek van haar)

Op 20 april 2024 was er een exacte Jupiter-Uranus conjunctie in Stier waar ze in dit eerder gepubliceerde artikel op vooruitloopt. Een stand die natuurlijk langere tijd zijn invloed wordt geacht te doen gelden. Zo'n conjunctie is er elke 14 jaar. In 1997 in Waterman, in 1983 Boogschutter, in 1969 Weegschaal. Het wordt beschreven als geassocieerd met 'groei en awakening of human consciousness'. Ze focust in dit artikel op de geschiedenis vanaf 500 voor Christus, waarbij ze periodes onderscheidt waarin deze conjuncties zich in bepaalde elementen afspeelden en geeft daar haar historische typering voor.

Alison Boulton - de astrologie van Tweelingen

Hoe een verschil van een paar minuten in geboortetijd toch hoogst betekenisvol kan zijn bij de ontvouwing van levens van tweelingen. Ze bespreekt vier gevallen: de Kutcher, de Thatcher (kinderen van de oud-premier van Groot-Brittannië), de Malek en de Presley (Elvis en zijn oudere doodgeboren broer) tweelingen.

*(In de Astrological Journal van mei/juni 2024, -zie onze Nieuwsbrief van november 2024 - was er een artikel van **Maria Blaquier** over dit onderwerp met een hele andere invalshoek. Alison Boulton publiceerde in de Journal van maart / april -zie Nieuwsbrief oktober 2024 het artikel 'Mercury als psychopomp')*

De invalshoek van Boulton is dat ze ondanks het geringe tijdsverschil toch saillante kleine verschillen in de standen ziet die voor haar verklarend zijn voor de verschillen in levensloop.

Kim Farnell portretteert de 'lost astrologer' - de vergeten astroloog – 'Princess Sunita'

Dit was de eerste uit haar serie. Deze 'Hindu mystery woman' was noch Hindoe, noch, uiteraard, prinses. Haar geschiedenis, geboren in Kashmir, was dramatisch maar waarschijnlijk grotendeels onwaar. Maar in Engeland aangekomen met zus en zoontje imponeerde ze wel met haar schoonheid – en dansen konden ze ook: ze kreeg de goede connecties, werd een

sociale beroemdheid, met de bijbehorende ingewikkelde relaties op society niveau, en...zag haar bestemming als 'stage mystic'. Ze danste niet meer maar gaf op het toneel ter plekke astrologisch -en helderziend advies gebaseerd op de zonnetekens: 'U vraagt en ik vertel het u'. Toen ze een paar rake dingen wist te zeggen over paardenraces, dé sport van die tijd in 1927, sloeg de schrik de bookmakers om het hart. Haar faam rees, maar zoals ze de toekomst suggereerde met haar voorspellingen was tegen de wet, ook al had ze de disclaimer 'any mention of future happiness was to be accepted only as a personal opinion, and no prediction' Toen ze in 1928 de vrouw van een politieofficier, die haar in de val liet lopen, een volkomen verkeerde typering gaf kwam het haar op een boete te staan. Ze stierf vrij korte tijd later in 1932 plotseling in India, en 'Princess Sunita' verdween zachtjes uit de geschiedenis.

Oscar Hofman in zijn 'Vaste Sterren'rubriek richt zich op de geboorte van **de Palestijnse Nationale Autoriteit**, opgericht op 4 mei 1994 in Cairo om de Westbank en Gaza te besturen. De standen vanuit de vaste sterren tonen probleem op probleem.

Hij zegt over (het effect van) vaste sterren nog een paar interessante relativerende dingen, m.n. wat betreft de meest 'malefics' onder hen. 'Ze maken deel uit van een constellatie: dat kan hun effect beperken. En daarbij is het ook zo dat 'every myth contains its own solution'.

Hij noemt **Algol**, het vreselijkste 'Demon's head of Medusa': 'The hero Perseus cut it off (sacrifice, letting-go) with a sword (discernement), looking at the monster through a mirror (led by spiritual reflection) and not directly (based on will-power or psychology only)...' Vaste sterren zijn enorm belangrijk in mundane astrologie, maar in collectieve situaties wordt dit mythologisch antwoord juist zelden gegeven. Want groepen tenderen altijd naar een lager moreel niveau. Daarom uiten de sterren zich vaak als 'malefic'. Maar dan nog valt er gezond politiek advies te geven'.

Uit de Astrological Journal van mei / juni 2024

door Frank Vernooij

(een samenvatting van andere artikelen verscheen in de Nieuwsbrief van november 2024)

Robert Anderson Aardbevingen – kunnen ze astrologisch voorspeld worden?

Anderson somt om te beginnen **factoren op die astrologen geassocieerd hebben met aardbevingen:**

Nieuwe en Volle Maan, de eclipsen van Zon en Maan, planeten op de hoekpunten van eclipshoroscopen en de verbanden met horoscopen van landen middels transits en progressies en ook astro-cartografische invlshoeken.

Factoren, door astrologen, meestal geassocieerd met heftige natuurgebeurtenissen zijn: de planeten van Mars tot en met Pluto. Mars als potentiële trigger, Jupiter als potentiële versterker. Saturnus m.b.t. stormen op zee, Neptunus m.b.t. overstromingen of gas, Uranus : het plotse, onverwachte drastische en Pluto het meest specifiek m.b.t. aardbevingen, vulkaanuitbarstingen en upheavals.

Geodetische markering

Van elke plaats op aarde is een geodetische markering te geven in lengte en breedte, ook in astrologische termen. Greenwich wordt dan als 0 Aries beschouwd. Een plaats op 123 graden oost van Greenwich krijgt dan als lengte 3 Leeuw. 45 graden ten westen van Greenwich wordt 15 Waterman.

De corresponderende Ascendant en Vertex kunnen afgelezen worden van tabellen voor 'latitude en co-latitude' van de plaats in kwestie, als de software dit al niet automatisch doet.

Het onderzoek van Ann E. Parker uit 1986.

Zij onderzocht 400 aardbevingen van 2000 v. Chr. Tot 1979. Na bestudering van geocentrische en heliocentrische aspecten vond ze weinig verbanden. Toen ze de eclipsen van Zon en Maan bekeek leken er wel patronen te verschijnen en werden correlaties veel duidelijker, m.n. als eclipspunten met geodetische markers werden verbonden. Daarna heeft ze 376 aardbevingen genomen tussen 1817 en 1980 met een kracht van

groter dan 5 op de schaal van Richter met als controlegroep random data, tijden en locaties, met dezelfde geografische spreiding en 'time-frame'.

Ze nam de **harde aspecten** (veelvoud van 45 graden: 0, 45, 90, 135 en 180) met een orb van kleiner dan 2 graden en vond **een verhoogde frequentie** van 17 % bij de aspecten tussen enerzijds de Nodes en anderzijds Uranus, Pluto en het geodetisch MC, en van 38 % bij de aspecten van Uranus, Neptunus en Pluto met de geodetische hoekpunten. De frequentie van Mars en Uranusaspecten (geocentrisch en/of heliocentrisch) met de eclipspunten was veel hoger dan in de controlegroep en dit gold ook voor de aspecten van de geodetische hoekpunten met de eclipspunten. Eclipsen konden er tot anderhalf jaar voor en na een aardbeving mee geassocieerd worden, m.n. in de laatste graden van vaste of beweeglijke tekens, hetgeen tot de speculatie leidde dat Algol (25 Stier), Benetnash (26 Virgo) en/of Scheat (26 Vissen) erbij betrokken zouden kunnen zijn.

Andere illustraties

Anderson geeft nog wat illustraties: de aardbeving in San Francisco van 1906, de Valdivia aardbeving (Chili) van 1960, de ondergrondse aardbeving en tsunami bij Medan, Indonesië in 2004 en de aardbeving in Turkije / Syrië van februari 2023.

Predictiecriteria:

Hij vat als meest betrouwbare indicatoren van het werk van Ann Parker samen:

Wat betreft locatie

– een eclips aspecteert het geodetische MC, de Ascendant of Vertex met de 5 aspecten van een veelvoud van 45 graden, inclusief conjunctie (0-45-90-135-180 graden).

Wat betreft datum / tijd

– een eclips aspecteert de geocentrische of heliocentrische Mars of Uranus van het moment van aardbeving met een van die 5 aspecten, of aspecteert de noordknoop met een conjunctie of oppositie.

– Uranus, Neptunus of Pluto aspecteren de (noord)Node met een van die 5 aspecten in de horoscoop van de aardbeving

Hij beschouwt aan de hand hiervan ook nog twee aardbevingen op de Britse eilanden met een kracht van ruim 5 op de schaal van Richter, een in Nefyn Wales en een in Lincolnshire. En sluit af met het noemen van enkele gevoelige data in relatie tot de predictiecriteria.

Gevoelige data voor het VK in de nabije toekomst

Op 14 oktober 2023, 18 september 2024 en 14 maart 2025 is er een aspect van de eclips met resp. de geodetische Ascendant (vierkant), het geodetische MC (oppositie) en bij de derde datum het geodetische MC (conjunctie), de Node (ruime conjunctie) en Uranus (ruim vierkant).

Juni 2030 noemt hij ook en dan zijn er meer standen die overeenkomen met de predictiecriteria: op 1 juni aspecteert de zonne-eclips qua locatie (Plymouth) de Vertex (oppositie) en in tijd : Mars (conjunctie). Daarnaast Uranus oppositie Node. Op 15 juni: de maaneclips aspecteert het MC van de gebeurtenis (vierkant) en nog steeds is er de oppositie Uranus-Node.

Uit de Astrofocus zomer (juni) 2024 nr 104

door Frank Vernooij

(een samenvatting van andere artikelen verscheen in de Nieuwsbrief van november 2024)

Een interessante beschouwing van Ben Rovers getiteld 'Moderne hermetische astrologie'

Rovers beoogt in dit artikel het hermetische gedachtegoed op een moderne manier naar voren te brengen, als voedingsbodem voor een zielsgerichte benadering van de astrologie.

Niet met de bedoeling om een aparte methode of nieuwe vorm van astrologie te introduceren maar door er een ander, verticaal-geestelijk, duidingsperspectief bij te brengen, dat kan samengaan met bestaande benaderingen. Het essentiële verschil in uitgangspunt voor hem: *de mens hééft geen bewustzijn maar ís onderdeel van een bewustzijn.*

De Hermetica, toegeschreven aan Hermes Trismegistus omvat een verzameling van wijsheid teksten, die zouden teruggaan tot de Egyptische tijd. Aspecten ervan hebben hun weg gevonden in latere stromingen bv de theosofie. De teksten betreffen een beschrijving van de schepping van de wereld en haar geestelijke wetmatigheden, de ontwikkeling van de ziel en

bepaalde toepassingen bv in de magie maar ook de astrologie.

Kernuitspraken zijn: 'de mens heeft een goddelijke oorsprong en kan die gaan herkennen', 'zo onder, zo boven' en 'de mens is als mikrokosmos een afspiegeling van de makrokosmos'.

De teksten zijn bedoeld als leer en ter inspiratie, maar verre van eenduidig.

De Hermetica beschrijft de hele kosmos als bezield, maar de ménselijke ziel heeft als enige het vermogen God te kennen. Dat is zijn vrije deel en ontstijgt de vergankelijkheids, c.q. de noodzakelijkheidswetten van de kosmos. Mits de ziel zich losmaakt van de identificatie van aardse zaken.

De bewering dat het hermetische principe altijd een belangrijke inspiratiebron zo niet uitgangspunt van de astrologie is geweest bestempelt Rovers als onzinnig. Je vindt daar nauwelijks aanwijzingen voor. De focus van de astrologie is lange tijd sterk materialistisch en deterministisch geweest, gericht op de fenomenen in de stoffelijke wereld. De zintuiglijk waar te nemen zaken en niet de innerlijke ervaring van eenheid, waar mens en kosmos intrinsiek verbonden zijn.

De ziel houdt, in de hermetica geduid, lichaam en geest bijeen en heeft in zijn tweezijdigheid een duaal karakter. Dat wat op het geestelijke domein gericht is wordt onsterfelijk geacht, maar zij dient haar goddelijke natuur bewust te worden. Wat de astrale ziel genoemd wordt gaat over de aardse functies en fungeert net als de kosmische cycli wetmatig, zonder vrijheid. Ze zal ook met het lichaam sterven. Vanuit zijn duale karakter zet de ziel geestelijke realiteiten om in de stof én worden door zijn handelen in de stof geestelijke realiteiten geschapen. Ter illustratie: Een architect helpt een idee over een gebouw om te zetten in een materieel gebouw en dit genereert weer nieuwe ideeën in de geestelijke sfeer.

De opgave van de mens is om zijn lagere zielfuncties ten dienste te gaan stellen van de hogere.

Dit alles valt samen te vatten in de volgende uitgangspunten:

Kosmische cycli leiden wetmatig tot (geestelijke) evolutie en groei van bewustzijn. De mens is het instrument, ondergaat voortdurend ervaringen en kan daardoor oneindig groeien in bewustzijn.

Hemellichamen zijn bezielde en kennen ook een duale werking: gericht op de stof en op de geest.

Hoe verder de hemellichamen staan, hoe groter hun geestelijke potentie en hoe doordringender hun werking.

Hoe onzichtbaarder hemellichamen zijn, hoe verborgener en onbewuster hun geestelijke werking.

Uiteindelijk leidt dit tot 'wie zichzelf kent, kent het Al', kan alles 'zien' dat is. Dit heeft geen betrekking meer op onze tijdelijke persoonlijkheidsaspecten maar op de transcenderende realiteit.

Rovers werkt deze gedachten concreter uit met als voorbeelden de Hermetische duiding van de elementen, en van Saturnus. Hoe respectievelijk de op het stoffelijke en het geestelijke gerichte aspecten van de ziel hiermee omgaan. Beide aspecten van de ziel zijn nodig maar het gaat om waar de ziel uiteindelijk op gericht is.

Bij Saturnus bijvoorbeeld: in het ervaren van de wereldse beperkingen en de traagheid, voorbeelden van de 'malefic' aspecten van Saturnus, kan de ziel zich in de stof gevangen voelen zitten, maar in het willen volbrengen van een bepaalde als zinvol ervaren taak, ook al gaat die eveneens met beperkingen en moeizaamheid gepaard, wordt de naar boven strevende kant van Saturnus in de ziel weerspiegeld. Saturnus, in de oudheid gezien als de poort tussen de zichtbare wereld van het stof en de onzichtbare van de geest, symboliseert uiterste ervaringen: het sterkst met de stof geconfronteerd kunnen worden en ook de hoogste geestelijke potentie mogelijk makend.

Voor belangstellenden: Een uitgebreidere tekst hierover is op internet te vinden <https://benrovers.com/moderne-hermetische-astrologie/>

Een nieuw astrologisch font

Jan Kampherbeek

Zes jaar geleden publiceerde ik een astrologisch font *EnigmaAstrology*. Je gebruikte dit font naast je gebruikelijke font. Je moest een speciaal karakter tikken, bijvoorbeeld 'a' voor de Zon. Dat karakter selecteerde je dan en voor dat ene karakter veranderde je het lettertype in *EnigmaAstrology*.

Datzelfde font werd ook gebruikt in astrologische software. Onder meer in mijn eigen programma *Enigma* en in *Astrolog* van Walter Pullen.

Er waren wel enkele beperkingen. Het aantal karakters was gelimiteerd. Ik kon de belangrijkste symbolen wel opnemen maar niet alles. Zo was er geen symbool voor de Vertex. Daarnaast was het natuurlijk lastig om per symbool van font te wisselen.

Inmiddels maakte ik een nieuwe versie van dit font:

EnigmaAstrology2. Dit font is een Unicode font; dat betekent dat er een zeer groot aantal karakters mogelijk is. Het voordeel is dat je dan veel astrologische symbolen kunt gebruiken en ook de reguliere letters en cijfers. Je hoeft dan niet meer van lettertype te wisselen om een astrologisch symbool te krijgen.

De werkwijze is vrij eenvoudig. Je moet voor een symbool een code weten. Voor de Zon is dat bijvoorbeeld 'E200'. Je tikt die code, direct daarna op alt-x, en het symbool verschijnt in je tekst.

Op een Apple heb je een andere werkwijze maar het idee blijft hetzelfde.

Voorbeelden van *EnigmaAstrology2*

Zon vierkant Neptunus : ☉ ☐ ♆

Enkele tekens: ♃, ♄, ♅ en ♆

Enkele planeten: ♃, ♄ en ♅

Vierkant, toenemend en ingaand: ☐⁺

Halfsextiel, afnemend en uitgaand: ♃⁻

Halfsextiel sec: ♃

Varianten voor het quintiel: Q, ♁ en ♂

Varianten voor het Galactisch Centrum: ⊗, GC en ↗_a

Vertex en Oostpunt: V^x and E^p

Nieuwe symbolen

In het nieuwe font heb ik meerdere symbolen toegevoegd, o.a. de Vertex, het Oostpunt, het Galactisch centrum en varianten voor Ascendant en MC.

Je vindt ook symbolen voor minder bekende planeten, hypothetische planeten, en de snijpunten volgens Carteret en Bode. Voor de aspecten vind je een scala aan mineur aspecten (en natuurlijk de majeure aspecten).

Van veel symbolen vind je alternatieven, je kunt kiezen welk symbool je het meest aanspreekt.

Nieuwe aanpak voor aspect symbolen

Aspecten kunnen ingaand of uitgaand zijn en toenemend of afnemend. Een aspect is ingaand als de snellere planeet zich naar de langzamere planeet beweegt. Dat kun je omdraaien bij een uitgaand aspect.

Een aspect neemt toe als de orb kleiner wordt; als de orb groter wordt neemt het aspect af.

Binnen de WvA is het gebruikelijk aparte symbolen voor ingaande en uitgaande aspecten te gebruiken. Die benadering vind je in dit nieuwe font alleen terug voor de majeure aspecten. Binnen de WvA worden mineure aspecten immers niet toegepast.

Daarnaast vind je een variant die zowel ingaand/uitgaand als toenemend/afnemend weergeeft en die is beschikbaar voor alle aspecten. Je ziet hiernaast de voorbeelden voor een driehoek.

Driehoek : Δ

Driehoek toenemend en ingaand : Δ^{\dagger}

Driehoek toenemend en uitgaand: Δ^{\ddagger}

Driehoek afnemend en ingaand: $\Delta^{\bar{}}$

Driehoek afnemend en uitgaand: $\Delta^{\bar{\dagger}}$

Driehoek ingaand (WvA): Δ

Driehoek uitgaand (WvA): Δ

Handleiding

Om het font te gebruiken heb je een handleiding nodig. Hierin vind je alle codes die je moet gebruiken om de gewenste symbolen te krijgen. Je vindt in de handleiding ook informatie over de installatie van het font onder Windows en op Apple hardware.

Gebruik in applicaties en in software

Je kunt dit font gratis gebruiken. Het combineert prima met je tekstverwerker of bijvoorbeeld met je presentatie programma. Het handigst is dan dat je dit font voor je hele document gebruikt.

Dit font is ook handig in astrologische software. Het grote voordeel is dat een programmeur dan symbolen, getallen en tekst eenvoudig kan combineren zonder

aparte fonts te gebruiken. Het beste is dan om voor je hele programma dit font te gebruiken.

Voor software is er wel een beperking. Het font EnigmaAstrology2 is een uitbreiding van een bestaand Unicode font: FreeFont. Voor Freefont is de GPL van toepassing, een licentiemodel voor open source toepassingen. De GPL houdt onder meer in dat een programmeur dit font alleen mag gebruiken in zijn/haar programma als dat programma open source is. Het hoeft niet gratis te zijn maar wel open source. Vanzelfsprekend moet ik dat ook aanhouden voor EnigmaAstrology2. Overigens is dat m.i. terecht: wie gebruik wil maken van het werk van anderen moet zijn/haar werk ook toegankelijk maken. Eigenlijk heel simpel.

Uiteraard kun je dit font wel gewoon met alle software gebruiken. Het gaat erom dat een programmeur het niet meevert en dat je het zelf installeert.

Je kunt het font en een handleiding downloaden via <https://radixpro.nl/downloads/font>

Longevity, creativity and the 27-day solar rotation cycle Part 1

Graham Douglas BSc., A.R.C.S.

Abstract

Michel Gauquelin observed that his collection of birth data of eminent writers and scientists showed surprising peaks when plotted against the zodiacal position of the Moon. In this report his study is extended in two ways. It is suggested that the positions of the lunar zodiac peaks vary with profession and planet. Second, longevity data from other sources are investigated uncovering a small set of recurring zodiacal longitudes close to the peaks in the Writers' and Scientists' data.

Alleged lunar effects often follow the 29.5-day lunation cycle, yet this pattern does not emerge in this data. Since data on longevity have been shown to correlate with solar activity cycles, it was conjectured that the 27.3-day cycle of the Moon may be masking an influence of the Sun's 27-day rotation cycle.

The solar influence is supported by the presence of a semi-annual modulation in the data, which leads to a curious conjecture – that rather than conventional astrology the fundamental link may be to archaeo-astronomy and the symbolism of the compass directions which appears in many ancient cosmologies.

Introduction

This study is situated within the tradition of research into Natural Astrology (see Phillipson 2000: 115-116), and it is important to point out that 20th Century research on the Sun and the earth's ionosphere and magnetosphere have greatly advanced our knowledge of how human physiology and its diseases, as well as social phenomena may be influenced by the earth's spatial environment. I suggest that this is a useful extension of the concept of natural astrology, to include the concept of *Space Weather*. Climate change is real, but we still cannot quantify to what extent it is the result of changes in solar activity. Nicola Scafetta's work has been important in maintaining this research trajectory, and Space Weather is now the subject of a [NOAA website](#).

It is also worth noting that given the prominence of the Sun and Moon in the patterns to be described below, there is another ancient tradition that is not strictly astrology which had symbolic importance in ancient cosmology. Stonehenge and similar monuments have been shown to embody axes that relate to both solar and lunar factors including both the 27-day Tropical cycle and the 18.6-year Nodal cycle (Hilts 2024, Ruggles and Chadburn 2024). The 18.6-year Nodal cycle was found to be present in human sleep-wake, menstrual and manic-depressive cycles (Wehr and Helfrich-Förster 2021).

The anthropologist Victor Turner (1973) was particularly interested in ritual and symbolism and commented that:

Ritual is not just a concentration of referents, of messages about values and norms; nor is it simply a set of practical guidelines and a set of symbolic paradigms for everyday action, indicating how spouses should treat each other, how pastoralists should classify and regard cattle, how hunters should behave in different wild habitats, and so on. It is also a fusion of the *powers* believed to be inherent in the persons, objects, relationships, events, and histories represented by ritual symbols. It is a mobilization of energies as well as messages. (Cited in Doxtater, 1983, my italics).

The implication – I suggest - is that these ‘powers’ are felt by the human organism and expressed symbolically and in the ritualization of space that is present in the architecture of ancient monuments as well as symbols such as the Asian mandalas and the Hopi cosmology. Sahlins (1976a: 198-202; 1976b, cited in Douglas 1999, and Douglas 1997) makes the important point that while signification depends on the existence of difference this difference forms a basis but does not determine its direction. For example, the human perception of colour is cognitively structured in the brain so that the colour Red is perceived at an opposite pole to Green, although the human retina can distinguish hundreds of hues. The connotative association of meanings to colours must respect this structure but the polarity of meanings is not determined by it: thus, while we are familiar with the contrast of red as Hot and aggressive against Green as cool and placid, the meanings could be the opposite way around, but the opposition of the colours remains. In the case of Black/White we tend to associate the polarity as life/death, but it can also be read the opposite way on the grounds that White is the colour of ashes and therefore death, while black is the colour of fertile soil.

The cardinal directions already come with an objective visible contrast, and they are frequently associated with opposing pairs of colours as in the Hopi cosmology and Indian mandalas, but the grounding of the polarity might plausibly include a human sensibility to solar and geomagnetic variations which as we shall see below are also polarised along the dimension of Equinox and Solstice, and by extension to the polarities within each of these: Spring/Autumn and Summer/Winter.

This hints at a nascent field of study that cannot be pursued here.

It is suggested here that 27-day variations, apparently correlated to the Moon’s Tropical cycle, but perhaps also to the Solar rotation period of 27 days, is a new phenomenon worthy of intensive study by astro-researchers, whether or not it also contributes to understanding the Gauquelin Effect. It is also important because it offers a new correlation between sociological data (eminence), physiological data (length of life and possibly SIDS deaths), and geophysical or solar-terrestrial physical data.

Since this phenomenon, if such it is, depends on a 27-day cycle it can be investigated with data that does not include time of birth, or of death – dates are sufficient, making a much wider selection of data available. Dates of death of eminent people in the Gauquelin collection also merit investigation.

It is based on a large amount of data that cannot all be presented here. This is an attempt to reveal the variety of factors that are in play, which require detailed investigation on more datasets. The priority in this introductory paper is to search for evidence of solar activity, and any means of distinguishing Lunar from Solar influences. Planetary factors and the Gauquelin Effect will not be considered until Part 2.

Human longevity, health and solar activity

Several recent reports have found correlations between pre-natal exposure to solar radiation and effects in later life. Historical data from Norway showed that people born during periods of high solar activity lived on average 5.2 years fewer than those born outside these periods (Skaervo *et al*, 2015).

Learning difficulties were found to be associated with Ultraviolet B radiation (UVB) exposure during gestation, (Hastie *et al*, 2019).

Montag *et al* (2013), found that high sunspot numbers during the first trimester of pregnancy correlated with increased volume of the right hippocampus in subjects with a particular gene variant. This subset also scored lowest on the Eysenck Neuroticism Scale in later life. For all births, high solar activity during the 2nd and 3rd trimesters correlated with high right Amygdala volumes.

Davis and Lowell (2004, 2006) found evidence that human longevity is significantly increased in years of low solar activity during the 11-year Schwabe Cycle, and that life expectancy in the US State of Maine was 1.5 years less during peaks of solar activity, while Juckett and Rosenberg (1997) identified variations with similar periodicities, where a time lag of about 20-years seemed to operate, suggesting that solar radiation effects operated on the germ cells of the parents. These studies only addressed per-month data, but early work in Germany by Düll and Düll (1934), summarized recently by Halberg *et al* (2013), showed variations with a 27-day period, characteristic of solar rotation.

Braitsch (2001) found a correlation between conception rates and parameters of the solar wind – and suggested that an extra ovulation occurred in response to varying intensities of the Pc5 band of geomagnetic micro-pulsations.

Birzele (1966), claimed to find correlations between adult personality and the phases of solar activity cycles of 27.3 and 273 days near to birth-

If date of birth, date of death and length of life are influenced by the 27-day cycle it has implications for both geriatric medicine and for SIDS research. And possibly for medical research more generally, because rates of death by heart attacks are already known to correlate with geomagnetic disturbances (Stoupelet *et al*. 2011; Feigin *et al* 2014). And two early researchers discovered a 27-day cycle in mortality from Tuberculosis (Düll and Düll, 1934) and made the important discovery that other diseases peaked at different phases of the 27-day cycle (Halberg *et. al*. 2013). A number of interesting examples of possible solar influence on health are reported by Michel Gauquelin (1980> Chapters 9 - 11).

The next step is a time-consuming one that cannot be attempted here – to obtain the dates of death of every member of the Gauquelin professional database and investigate possible correlations with the 27-day cycles. If longevity is the key variable, that may explain why these patterns are not found in all professions, because mean longevity varies with the nature of the profession.

Notes for readers.

All the graphs that follow are studies of a 27-day cycle, represented by the motion of the Moon in the Tropical zodiac – they are not about Gauquelin sectors. It does the man an injustice to think that all he was interested in were the diurnal sectors that are named after him. His pursuit of a physical explanation inevitably led him to investigate many factors. It is also essential to understand that the data being plotted are not measurements of solar or geomagnetic activity – they are frequencies of births. Insofar as they produce patterns resembling those of a solar parameter such as magnetic polarity variations in the solar wind, they raise the question of whether they also are influenced by those parameters. A definitive answer is not provided by this pilot study – but isn't that what science is about, revealing new questions not just neatly-packaged answers?

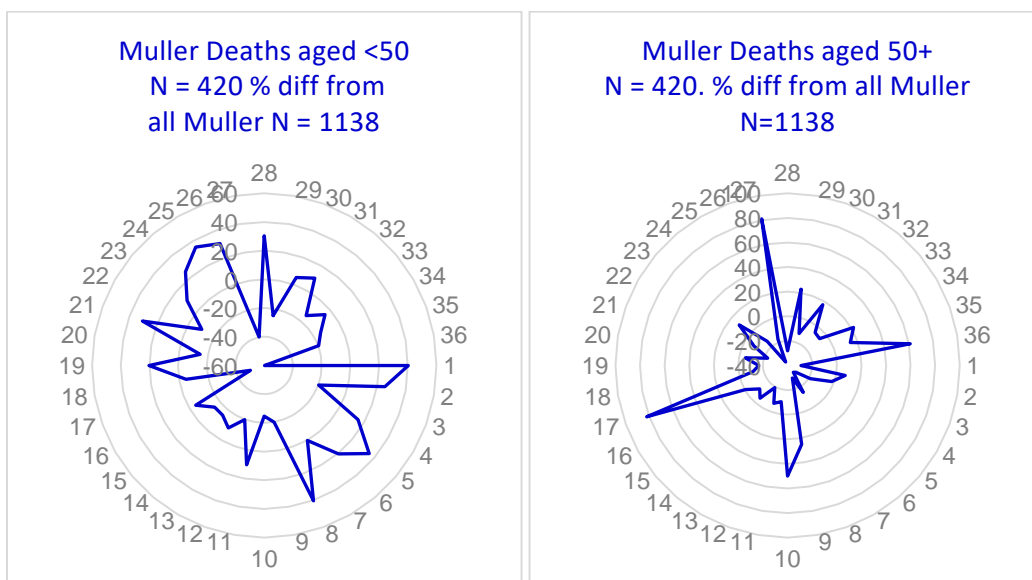
Longevity data

In Figure 1, data are presented from a historical collection of German aristocrats, in which two examples have been selected for their strong patterns in the distributions across the ecliptic longitude of the Moon. It is difficult to believe that the pattern in Fig. 1B could arise by chance.

Figures 2A, B show data for a different age range at death collected from public records of ordinary people in Paris.

Figures 1a & 1b

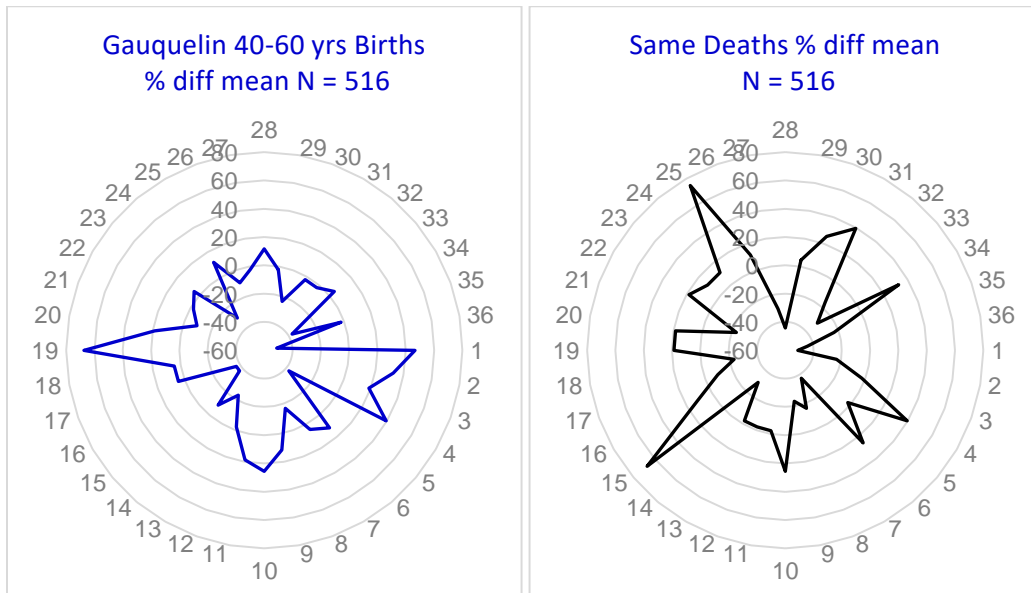
The distribution of Moon positions in the Tropical Zodiac for German aristocrats who died aged 50+: at birth and the same sample at death. N = 420 taken from Muller and Menzer (1993), total N = 1,138. Death years 1626 – 1958, median year 1762.

Michel and Françoise Gauquelin collected large samples from public records and national biographies of various professions, in their four decades of research into possible planetary influences on human life.

Figures 2a & 2b

The distribution of the Moon in the Tropical Zodiac for those who lived 40 – 60 years from a study of 4,640 ordinary people in Paris by Michel Gauquelin. Distribution at birth on left and at death on right. N = 516 in both cases. Births range 1850 – 1911.

Creativity

This is interpreted here to be represented by the *proxy* of professional eminence, and we are once again indebted posthumously to the pioneering work of the Gauquelins, a database that keeps on giving.

The personality factor, Conscientiousness has been shown to correlate with longevity, professional success, and to favour success in professions requiring diligence and attention to detail, including writers and scientists (Wilmot and Ones, 2019).

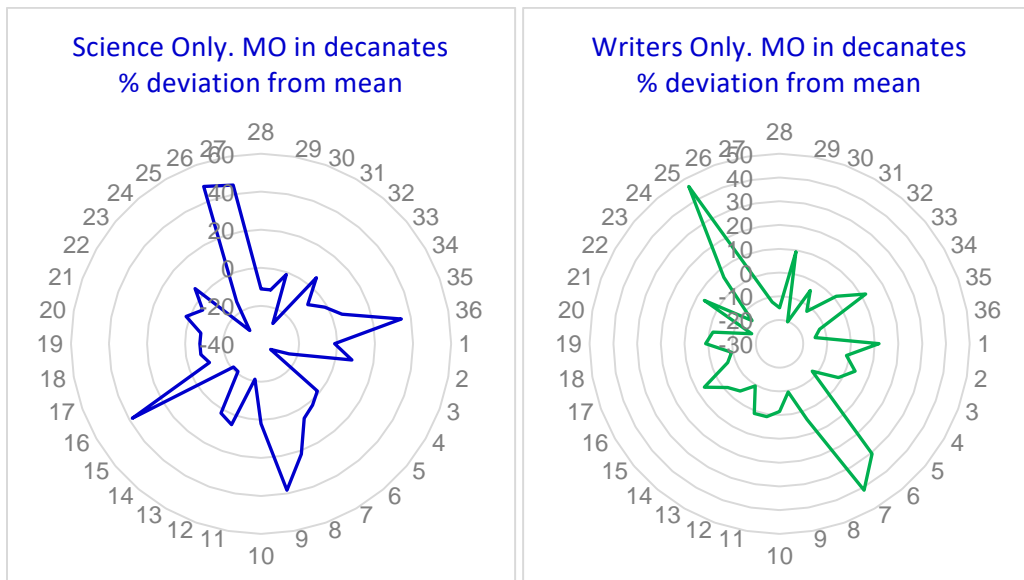
In the light of the emergence of the equinoxes and solstices as factors influencing the 27-day cycle it is interesting that the two most basic personality types believed to underly all others show precisely opposite correlations with these two pairs of seasons. The Depressive personality is more common among people born during the Winter and Summer months (hence Solstitial) while the Hyperthymic type is more common in the Spring and Summer births (Rihmer *et al* 2011).

One obvious question to study is whether the lunar-zodiacal patterns that exist for a profession as a whole are enhanced (or diminished) when only births with a Gauquelin planet in key sectors are selected. This is reserved in Part 2, for now only zodiacal data for the Sun and Moon are considered.

Creative eminence data

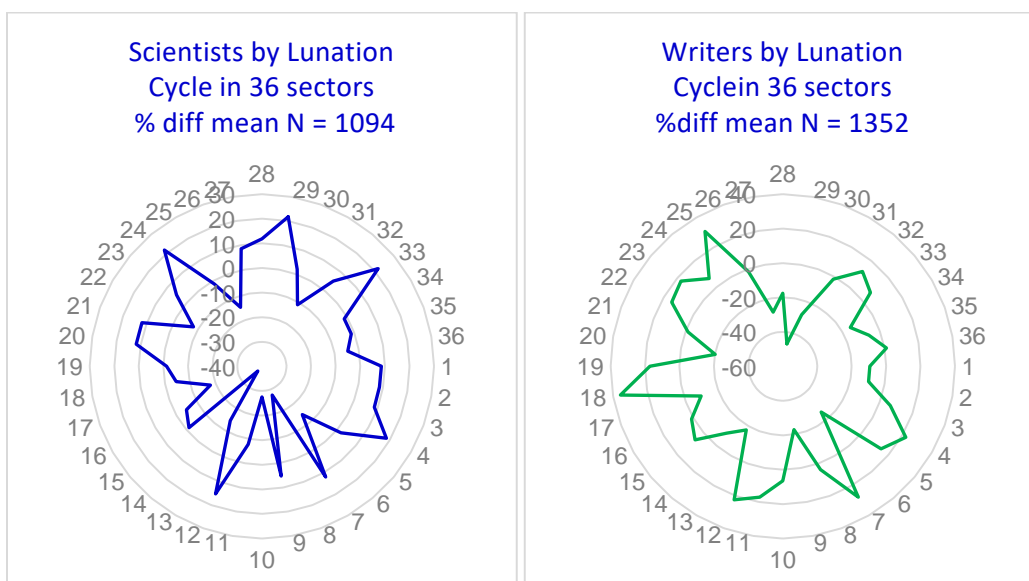
Figures 3a & 3b

The distribution of the lunar position in the Tropical Zodiac at birth for two Gauquelin professional groups: eminent Scientists (N = 1094) on left and Writers (excluding journalists, N = 1352) on right. The 36 divisions are 10° width in celestial latitude starting from 0° Aries. % difference from the mean.

Figures 4a & 4b

The same data as Figures 3a and 3b (Scientists and Writers), plotted according to 36 phases of the Luration Cycle. See below for comment.

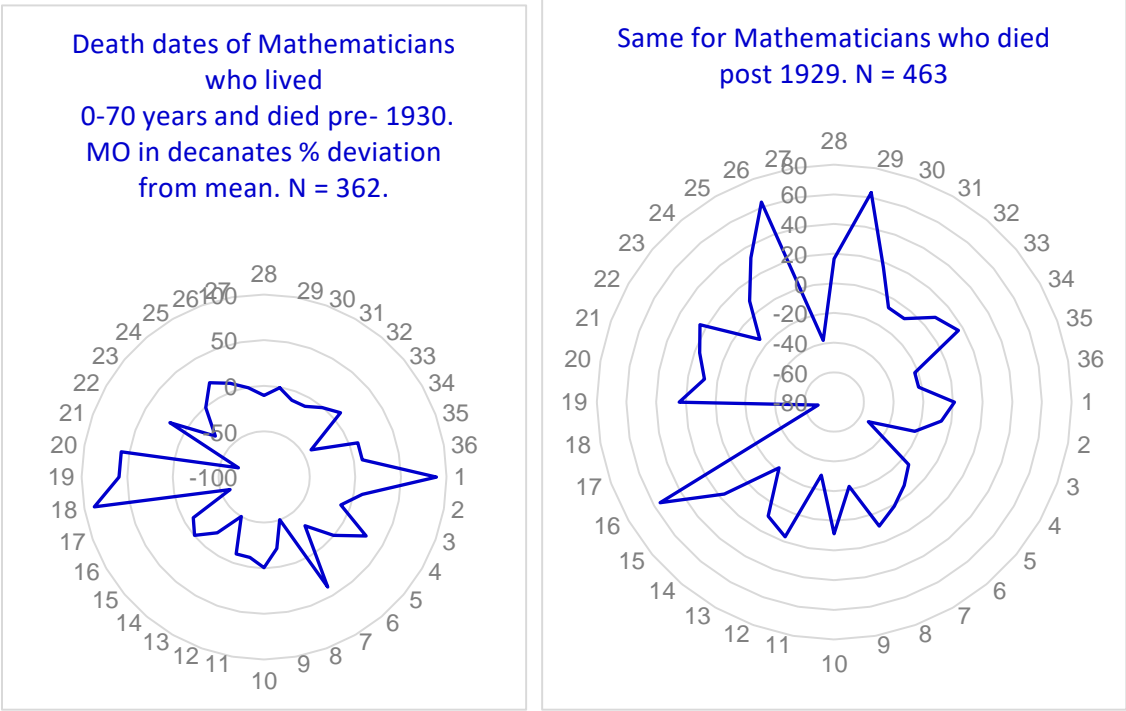

A collection of significant mathematicians worldwide is held at the University of St. Andrews, Scotland, listing both birth and death dates (MacTutor Archive, 2024), which is freely available for download. I obtained data on 2,282 people born after 1700, which is considered the start of modern mathematics. Those included can be said to be professionally successful mathematicians, which does not mean that they all published original work or won prizes. Some just wrote textbooks.

This data, shown in Fig. 5 also brings out the question of historical periods, which might carry with them various influences, including improvements in medical care and the use of birth control methods to influence conception dates.

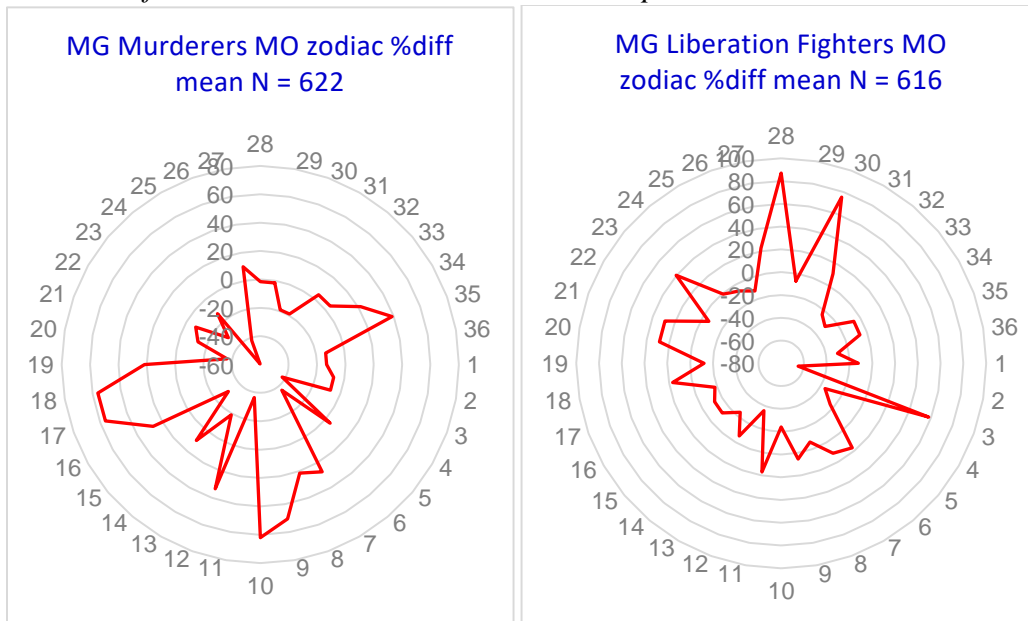
Figures 5a & 5b

Lunar longitude at death of eminent mathematicians who lived up to 70 years, divided into two parts at 1/1/1930 to show the variability of structuring, which requires investigation in future work on this and other datasets. Data for those who died at more advanced ages show less structuring.

Figures 6a & 6b

Two sets of non-professional data from the Gauquelin corpus, again showing structured deviations from randomness across the Lunar Tropical Zodiac.

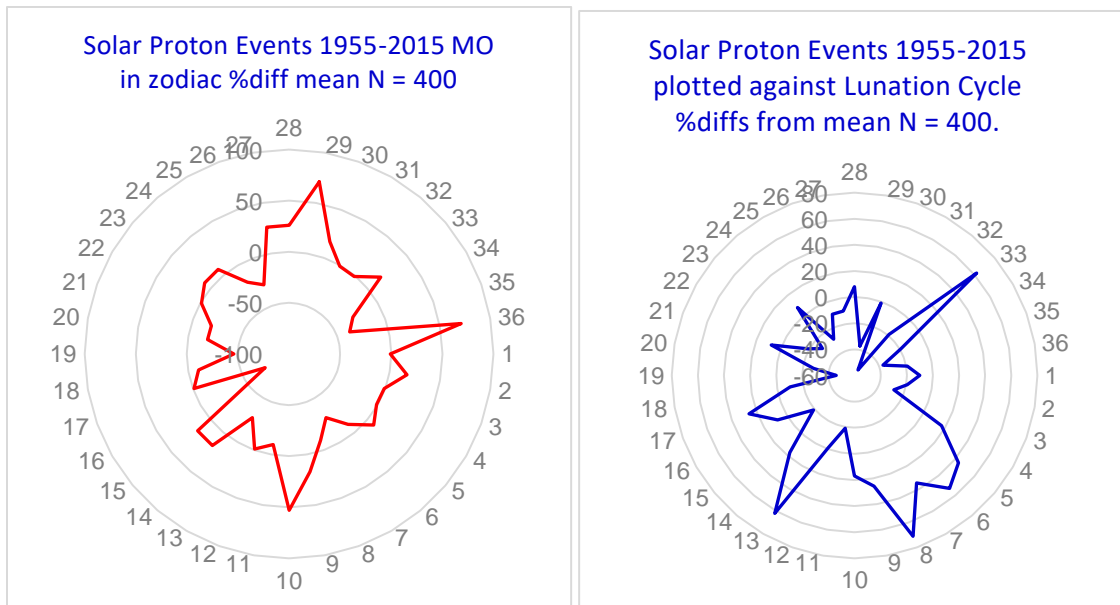
Solar or Lunar – the question of angular speed

These patterns emerge when the data are plotted across the tropical longitude of the Moon in its 27.32-day orbit around the earth. In comparison the 29.5-day lunation cycle only yields amorphous patterns as shown in Fig.4. There is continuing doubt that lunar cycles affect human physiology, but where evidence exists it mostly relates to the 29.5-day lunation cycle (Bevington, 2015). However, there are some studies that suggest that the 27-day Lunar Tropical cycle may have influences (Foster and Roenneberg, 2008, Wehr 2018, Wehr and Helfrich-Förster, 2021).

An indication that this is a solar not a lunar effect is provided by some data on the occurrence of solar flares shown in Fig. 7a, where three peaks are seen separated by angles of approximately 90° and 180° . The data for solar proton events up to 1986 were taken from Shea and Smart (1990) supplemented by NASA data for X-class flares during the period until 2015. It is known that flares tend to emerge in active regions, which also correspond to the boundaries of the Parker Spiral, and this 60-year period of data corresponds to the finding that active regions may persist for decades (Berdyugina and Usoskin (2003). The peaks in Figure 7b are less structured, but since the lunation cycle cannot influence solar activity, they suggest that another factor is operating whose identity is unclear.

Figure 7a, 7b

Frequency of solar proton event 1986 -2015 plotted by lunar tropical longitude and by the lunation cycle, as % deviations from the sample mean. N = 400.

An important point to note is that in the earlier data included in Figures 6A, B, covering solar cycles 19 and 20, satellite observations were not available, and ground-based instruments record data influenced by the earth's ionosphere and magnetosphere. There is a well-established semi-annual variation in geomagnetic activity with peaks at the equinoxes, one of which is often larger than the other (Lockwood *et al* 2020). This would not be expected to show up in satellite data, but earlier ground-based observations of solar flares relied on an instrument called a riometer which detected changes in radio frequency behaviour in the ionosphere. Shea and Smart (1990: 316) observed these semi-annual variations in their data which ran from 1955-1986, especially in the earlier years.

If a semi-annual variation also appears in the MG professional data – which of course are ground-based, this may be another ‘fingerprint’ of solar activity. Of course, seasonal variations in birth rates may have other origins, but in combination with other cycles, they are not so easily dismissed. We can consider two possibilities:

1. Possible variations in the 27-day cycle correlated with the semi-annual variation, would suggest a solar activity source.
2. Semi-annual variations in birth distributions which correlated with the Sunspot Cycle.

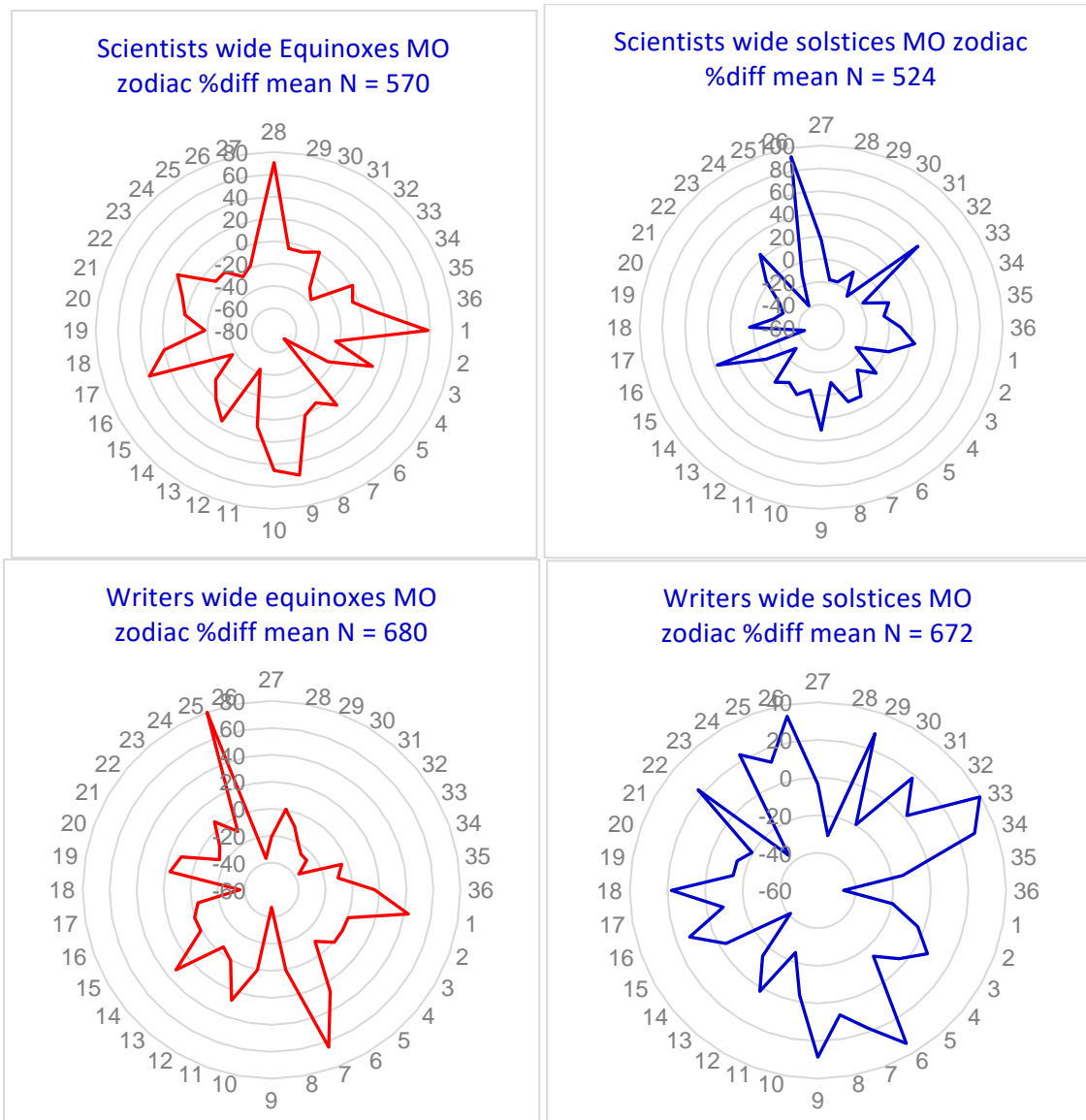
A test of the first possibility is shown in Figure 8a - d.

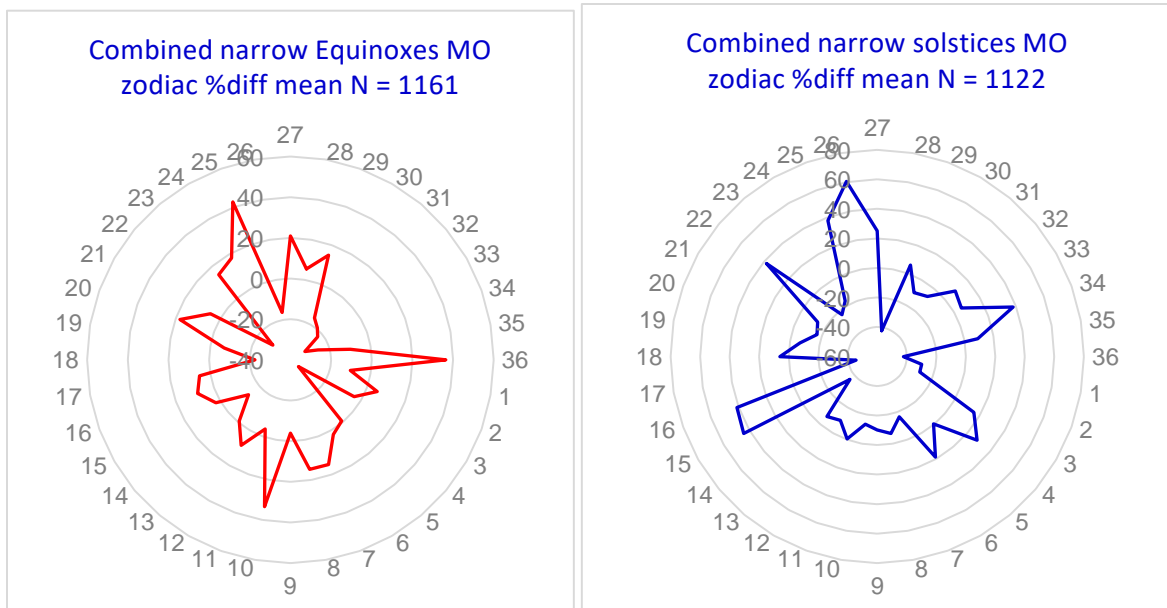
The second possibility is outlined in a recent paper which shows that the semi-annual cycle in some factors related to the solar wind may be enhanced during the peaks of the Sunspot Cycle. The semi-annual variation in geomagnetic disturbances is attributed to three mechanisms, all of which involve the magnetosphere, but this recent analysis proposes a simpler mechanism, by which Spaceship Earth's motion which reaches its greatest latitudes at the equinoxes ($\pm 7.25^\circ$) brings it into contact with different regions of the solar wind, so that it experiences different wind velocities and energy transfer rates (Owens *et al.* 2023). A test of this

hypothesis produced rather unstructured patterns, but since some of these factors are affected strongly others not, the absence of a variation may mean that those birth data are influenced by a different factor.

Figure 8a,b,c,d,e,f.

Showing the data of Figures 3a and 3b split into Equinoctial and Solstitial halves.

The interesting feature in each pair of graphs is the appearance of extra peaks approximately forming cross patterns, because this is a well-established feature of the sectors in the solar wind, and it varies with heliographic latitude: the higher the latitude the less peaks. Near the solar equator four is a common number of sectors, dropping to two further from the equator, and no sector divisions above about latitude 15° (Smith 2001).

This is consistent with figures 8c, d, but the fact that the extra peaks appear at equinoctial latitudes for Scientist births in Figure 8a is not necessarily a problem. The sector structure is also influenced by the inclination of the heliospheric current sheet which increases with solar activity during the Sunspot Cycle, and the Scientists do have a tendency to be born more often during the lower activity phases ($N = 579$) than the higher ($N = 515$).

The final pair of graphs (figures 8e and 8f) were produced by summing four of the previous data sets: Writers, Scientists (Figure 4 a and b), the Muller death data for over-50s (Figure 1b), and for Gauquelin 40-60 years deaths (Figure 2b). In these graphs the larger numbers allowed the narrower version of the solstices and equinoxes to be used (ranges of $\pm 30^{\circ}$ from the central point) and it can be seen that the solstitial data has four clear peaks while the Equinoctial has only three, as predicted (Sawyer 1974).

A Contingency Chi-Squared Test ($df = 1$) of the difference between the Equinoctial and Solstitial halves gave values of 4.78, $p = .029$ for Scientists and 7.02, $p = .008$ for Writers. The earlier studies of these phenomena are often useful for their simplicity, just recording data without making complex mathematical analyses. One of these (Sawyer 1974) sets down the basic features of semi-annual variations in solar sector structure during the period 1962 - 1969 from satellite observations, which show that the number of sectors during the solstitial months is typically four compared to two during the equinoctial months, which they relate to the earth's peak latitude at the equinoxes where it samples a solar wind originating in the same solar hemisphere. Drawing on geomagnetic field data from a much longer period (1926 - 1971) they observe that the number of sectors also decreases during the years of minimum sunspot cycle activity.

However, in the last pair of graphs, the data from four previous sets have been combined: Writers + Scientists + Muller deaths over 50 years + Gauquelin deaths 40-60 years, after filtering by the narrower definition of equinoxes and solstices, where the range is one zodiac

sign each side of the Equinox or Solstice position. And here it is clear that the Solstice set has four peaks compared to the three in the Equinoctial set.

Hence the general conclusion is that the biggest contrast in sector numbers is between the solstitial months during solar minima (4 sectors) and the equinoctial months (3 sectors).

Our data is of course simply birth frequencies, so when we try to analyse them in relation to the variation of solar magnetic field sectors, we are looking for a correlation: Are peak birth frequencies correlated to the peaks or the troughs of the solar sector polarity variation, or if they vary which polarity do the peaks in birth frequencies follow?

The complex lunar orbit, offers many parameters potentially able to distinguish lunar from solar cycles, including its varying angular velocity. Curiously, these features may provide, by their absence, the best evidence for a solar origin in the data presented.

Two lunar cycles have periods very close to the 27.32-day tropical cycle so they may not tell us much, but there are two other lunar cycles which are less likely to have periods close to solar ones: the 18.6-year cycle of the Moon's Nodes and the 8.85-year rotation of its orbital axis – apsidal precession. Plotting the solar flare data against the mean node revealed amorphous splatter. The apsidal cycle of the orbital axis is worth considering in more detail.

It is well-known that the Sun rotates faster at its equator than at its poles. Taking into account the motion of the earth during one solar rotation, its synodic period, which is what we observe from earth, varies from approximately 26.6 days at solar equator to 28.2 days at 30° of heliographic latitude, while the angular speed of the Moon corresponds to an orbital period of 24.32 days at perigee to 31.03 days at apogee. It should be stressed that the Moon does not actually make *complete* orbits in these varying periods, this is just a convenient means of comparison of its speed with solar rotation. At the solar poles the rotation period is as slow as 35 days.

The Moon moves at angular speeds faster than the Sun's maximum rotational speed for a substantial portion of its orbit, covering about 150° of longitude.

Apogee – Perigee variations

This suggests that by filtering the data based on when the Moon is in its perigee and apogee phases, we might discover which ranges of solar rotation speed are effective. This was not revealed, however a different picture emerged. The data were filtered using the Solar Fire program and imported into Jigsaw for analysis.

This does not imply any actual synchronization of physiological behaviour between possible solar and lunar influences, although it does not exclude it.

Sunspots emerge during their 11-year cycle, at around 30° - 40° North and South in heliographic latitude and migrate toward the solar equator producing the so-called Butterfly Diagram (NASA 2017). Activity rises in about 4 years to a peak before falling more slowly.

Figure 9a & 9b

The Scientists data of Figure 3A (Lunar position in Tropical Zodiac of Scientists) split by Apogee and Perigee, MO in zodiac.

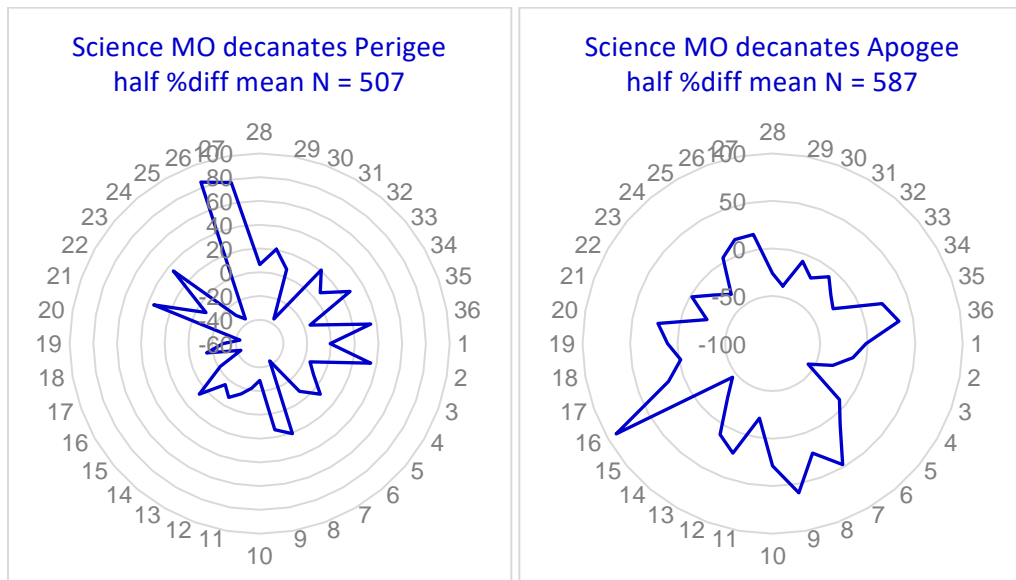

Figure 10a & 10b

Showing the data of Figure 3B Writers' Moon in Tropical Zodiac) split into Apogee and Perigee phases.

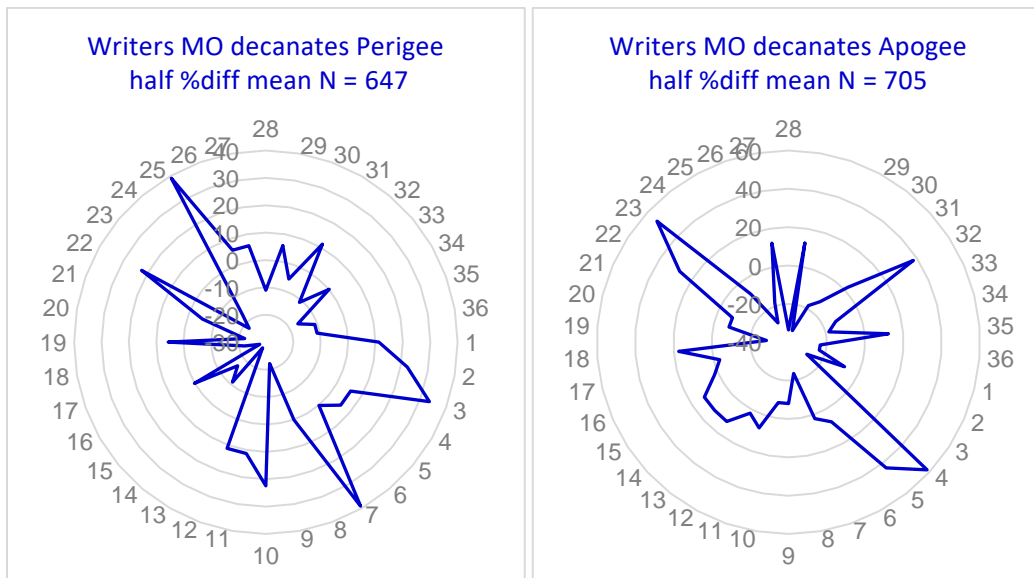
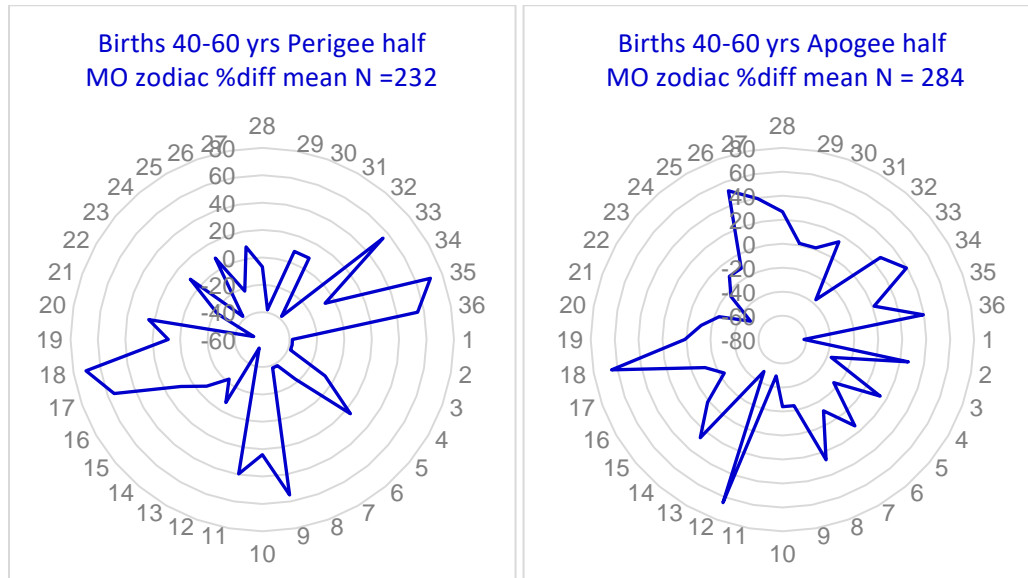

Figure 11a & 11b

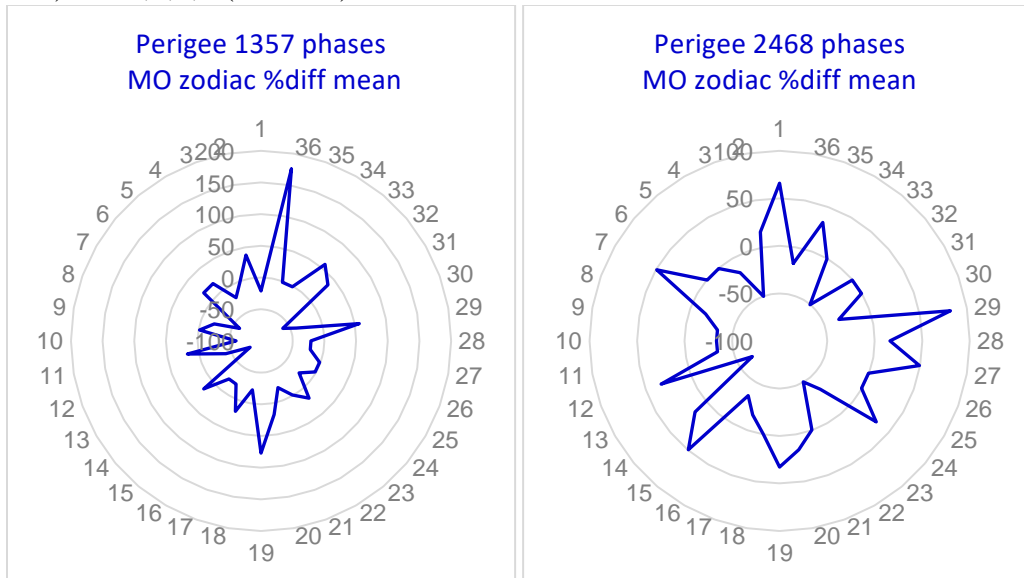
The data of Figure 2A (Moon in Tropical zodiac for births of people who died aged 40-60 years) split by Apogee and Perigee.

In Figure 9 a striking feature is that a peak at the top switches to the bottom for Scientists and a new peak appears in the apogee half for Writers in Figure 9. In Figure 11b a new peak appears at the top in the apogee half, while the one at the bottom in Figure 11a disappears. Sunspots and solar flares have been shown to appear more frequently around pairs of 'active longitudes' separated by 180° and less frequently by 90° , (Berdyugina and Usoskin, 2003, Zhang, 2012). They also show flip-flop behaviour in which one peak is dominant but then the opposite one takes over at intervals of around 2.2 years. Since the lunar apogee-perigee axis rotates in 8.85 years, a quarter of that period is close to the flip-flop period, so by dividing the apsidal cycle into eight sectors we can then select two subsets, consisting of sectors 1,3,5,7 and 2,4,6,8 respectively which correspond to the opposite phases of the flip-flop cycle. Can they tell us anything more convincing? Let's start with the solar flare data as a guide.

Figures 12A and 12B.

Showing the data of Figure 7a split into two subsets of the apsidal cycle, phases 1,3,5,7 (N = 183) and 2,4,6,8 (N = 217).

The pair of peaks in phases 10 and 29 have reversed their relative magnitudes between the two subsets, and a big change but not a reversal is apparent in phases 18 and 36.

When the Writers and Scientists data of Figures 3A and 3B were subdivided in this way both did show the larger peaks in the TA-GE and SC-SG regions taking the previous smaller position when moving between the 1,3,5,7 and 2,4,6,8 subsets but the differences were not statistically significant.

When the divisions into Apogee-Perigee halves and into sectors 1,3,5,7 and 2,4,6,8 were applied to the birth data of people who died aged 50 years or more (Figure 1b above), both methods of division produced peaks that switched sides between the two subsets of each pair, so the question of solar or lunar causation is not settled by this method.

Preliminary conclusions

Although lunar effects cannot be excluded the observations that the 27-day cycles are modulated by the semi-annual cycle is encouraging because it suggests that we are indeed looking at a human sensitivity – whether at birth or death – to the sector structure of the solar wind. This in turn implies that the sensitivity is mediated by variations in the geomagnetic field, which have already been implicated in various human health issues by other researchers. This is just a first foray into a possible new field and much more work can be anticipated especially to investigate daily records of magnetic sector data and compare it with the dates in the birth and death data. A problem here is the limited solar data available before the satellite era began in about 1965, while much of the Gauquelin data goes back to the 19th Century. Another task is to investigate the death dates of the personalities whose birth data is collected in the Gauquelin Professional Eminence corpus.

In Part 2 the investigation will continue, looking in detail at the Gauquelin Professional data. The full list of references is given below for readers assistance, and it includes some that are only cited in Part 2.

Acknowledgement.

I am grateful to the curators of the [MacTutor website](#), Edmund Robertson and John O'Connor for their help in formatting their data for Excel, to Dr Kyösti Tarvainen for pointing out their site to me. I also had useful comments from Dr Rodney Jones, a medical statistician. And I am extremely grateful for Robert Currey's editing skills and his patience with my slow responses at times.

References

- Berdugina S V and I. G. Usoskin (2003). Active longitudes in sunspot activity: Century scale persistence. *Astronomy & Astrophysics*, 405, 1121–1128.
- Birzele, Karl (1966). *Sonnenaktivität und Biorhythmus des Menschen*. Vienna: Franz Deuticke.
- Bevington, Michael (2015). Lunar Biological Effects and the Magnetosphere. *Pathophysiology* 22 (2015) 211–222
- Braitsch, Hans (Ed.), (2001). Seasonality of Conception and Parameters of the Solar Wind. *Progress in Biometeorology*, Vol. 16. Leiden: Backhuys.
- Currey, Robert (2022) Meta-Analysis of Recent Advances in Natal Astrology using a universal Effect Size. *Correlation* 34(2): 43-56.
- Davis and Lowell (2008)– gender ratio at death affected by solar radiation
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0306987708003447?via%3Dihub>
- Davis and Lowell (2006) – radiation damage solar activity peaks illness and creativity variations
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0306987706001824?via%3Dihub>
- Davis and Lowell (2004). The Sun determines teratogenic effects of radiation and hence longevity.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S030698770400221X?via%3Dihub>
- Dean, Geoffrey, Mather Arthur, Nias David and Smit, Rudolf (2016). *Tests of Astrology: A critical review of hundreds of studies*. Amsterdam: AinO Publications.
- Douglas, Graham J. (2021). Is the Gauquelin Effect born at conception? Michel Gauquelin's intuition on geomagnetic micro-pulsations. *Correlation* 33(1): 10-40.
- Douglas, Graham J. (2022). Human longevity, the Gauquelin Effect and Helio-centric cycles. *Correlation* 34(1): 59-76.
- Douglas, Graham J. and Ruis, Jan (2009). A comment on serial killers and extreme character types. *Correlation* 27(1): 59-60.
- Douglas, Graham J. (1999). Why is Venus green? A morphological approach to astrology. *Correlation*, Vol. 18(1): 3 – 20).
- Douglas, Graham J. (1997). Color-term connotations, planetary personalities, and Greimas's Square. *Semiotica*, 115(3/4): 263-287.
- Doxtater, D. (1983). Spatio-symbolic oppositions in ritual and architecture. *Design Studies*, 4 (2): 124-132.
- Düll, T. and Düll, B. (1934): Über die Abhängigkeit des Gesundheitszustandes von plötzlichen Eruptionen auf der Sonne und die Existenz einer 27-tägigen Periode in den Sterbefällen, *Virchows Archiv für pathologische Anatomie und Physiologie*, 293: 272 – 319.
- Feigin, Valery L; Priya G. Parmar, Suzanne Barker-Collo, Derrick A. Bennett, Craig Anderson, Amanda G. Thrift, Birgitta Stegmayr, Peter M. Rothwell, Maurice Giroud, Yannick Bejot, Phillip Carvil; Rita Krishnamurthi, Nikola Kasabov, for the International Stroke Incidence Studies Data Pooling Project Collaborators (2014) Geomagnetic storms can trigger stroke. Evidence from six large population-based studies in Europe and Australasia. *Stroke* 1639-1645. <http://stroke.ahajournals.org>

- Foster and Roenneberg (2008) – Review of human responses to solar and lunar cycles. <https://www.cell.com/action/showPdf?pii=S0960-9822%2808%2900865-8>
- Gauquelin, Michel (1978). *Statistical Tests of Zodiacal Influences. Book I: Profession and Heredity*. Scientific Documents #3. Paris: Laboratoire des Etudes des Relations entre Rythmes Cosmique et Psychophysiologiques, Paris.
- Gauquelin, Michel (1980). *The Cosmic Clocks*. St. Albans: Paladin.
- Grandpierre, Attila (1996). On the origin of solar cycle periodicity. *Astrophysics and Space Science* 243: 393 – 400.
- Gyenge, N., A. Ludmany L, and T. Baranyi (2015). Active Longitude and Solar Flare Occurrences. *Astrophysical Journal*.
- Hafkamp, M.P.J., Slaets, J.P.J. and Van Bodegon, D. (2017). Intellectual maturity and longevity: late-blooming composers and writers live longer than child prodigies. *Aging*, 9 (5): 1432-1438.
- Halberg, F.; Düll-Pfa_, N.; Gumarova, L.; Zenchenko, T.A.; Schwartzkop_, O.; Freytag, E.M.; Freytag, J.; Cornelissen, G. (2013). 27-day cycles in human mortality: Traute and Bernhard Düll. *Hist. Geo Space Sci.* 4, 47–59.
- Hastie, Claire, Daniel F. Mackay, Tom L. Clemens, Mark P. C. Cherrie, Albert King, Dibben, Chris & Pell, Jill P. (2019). Antenatal exposure to solar radiation and learning disabilities: Population cohort study of 422,512 children. *Scientific Reports*, published online: www.nature.com/scientificreports
- Hilts, C. (2024). The Moon and Stonehenge: Exploring a neolithic monument’s lunar links. *Current Archaeology*, August 1st, 2024. <https://archaeology.co.uk/articles/features/stonehenge-and-the-moon.htm>
- Juckett and Rosenberg (1997). Time series analysis supporting the hypothesis that enhanced cosmic radiation during germ cell formation can increase breast cancer mortality in germ cell cohorts <https://link.springer.com/article/10.1007%2Fs004840050043>
- Judge, Philip (2020). *The Sun: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Lockwood, M., Owens, M., Barnard, L., Haines, C., Scott C.J., McWilliam, K. A. & Coxon, J. (2020) Semi-annual, annual and Universal Time variations in the magnetosphere and in geomagnetic activity: 1. Geomagnetic data. *Journal of Space Weather and Space Climate*. Vol.10.23.
- Maths history website and database. <https://mathshistory.st-andrews.ac.uk/>
- Mayer, Gerhard (2021) The zodiac sign error: the sin of reification. *Correlation: letter to the editor*. Vol. 34(1): 92-94.
- Montag Christian, Eichner Markus, Markett Sebastian, Quesada Carlos, Schoene-Bake Jan-Christoph, Melchers Martin, Plieger Thomas, Weber Bernd & Reuter Martin (2013). An interaction of a NR3C1 polymorphism and antenatal solar activity impacts both hippocampus volume and neuroticism in adulthood. *Frontiers in Neuroscience*, 7: 243. <https://www.frontiersin.org/article/10.3389/fnhum.2013.00243>
- Muller, A. & Menzer, G. (1993). *1145 Angehörige deutscher Dynastien [1145 members of German dynasties]*. Astro-Research Data 4. Waldmohr, A. P. Muller-Verlag.
- NASA (2017). The Sunspot Cycle. <https://solarscience.msfc.nasa.gov/SunspotCycle.shtml>
- Owens M J, Lockwood, M., Barnard, L.A., Yardley, S.L., Hietala, H., LaMoury, A.T., Vuorinen, L. (2023). Annual Variations in the Near-Earth Solar Wind. *Solar Physics* 298:111. <https://doi.org/10.1007/s11207-023-02193-8>
- Phillipson, Garry (2000). *Astrology in the Year Zero*. London: Flare Publications.
- Reyes, Paula, Pinto, Victor & Moya, Pablo (2021) Geomagnetic storm occurrences and their relationship with solar cycle phases. *Space Weather*, 19, e2021SW002766. <https://doi.org/10.1029/2021SW002766>
- Rihmer, Zoltan, Peter Erdos, Mihaly Ormos, Konstantinos N. Fountoulakis,

- Gustavo Vazquez, Maurizio Pompili, Xenia Gonda (2011). Association between affective temperaments and season of birth in a general student population. *Journal of Affective Disorders* 132: 64–70.
- Ruggles, C. and Chadburn, A. (2024). *Stonehenge: Sighting the Sun*. Historic England, Liverpool University Press.
- Ruis, Jan (2008). Statistical analysis of the birth charts of serial killers. *Correlation* 25(2): 7 – 44.
- Sahlins, Marshall (1976a). *Culture and Practical Reason*. Cicago: University of Chicago Press.
- Sahlins, Marshall (1976b). Colors and cultures. *Semiotica*, 16(1): 1-22.
- Sawyer, C, (1974). Semiannual and solar-cycle variation of sector structure. *Geophysical Research Letters* Vol. 1(7): 295-297.
- Scafetta, Nicola (2012). Multi-scale harmonic model for solar wind and climate cyclical variations during the Holocene, based on Jupiter-Saturn tidal frequencies plus the 11-yr solar dynamo cycle. *Journal of Atmospheric and Solar-Terrestrial Physics* 80: 296-311.
- Scafetta, Nicola and Bianchini, Antonio (2022). The Planetary Theory of Solar Activity Variability: A Review. *Frontiers in Astronomy and Space Science*, 9:937930. doi: 10.3389/fspas.2022.937930.
- Shea, M.A. and Smart, D.F. (1990). A summary of Major Solar Proton Events. *Solar Physics*, 127 (2): 297-320.
- Skjærvø, Gine Roll, Frode Fossøy and Eivin Røskaft (2015). Solar activity at birth predicted infant survival and women’s fertility in historical Norway. *Proc. Roy. Soc (B)*, 282: 20142032. <http://dx.doi.org/10.1098/rspb.2014.2032>
- Smith E.J. (2001). The heliospheric current sheet. *Journal of Geophysical Research*, 106, No. A8: 15,819-15,831
- SPSS Tutorials (2024) <https://www.spss-tutorials.com/effect-size/#chi-square-tests>
- Stefani, F., G.M. Horstmann, M. Klevs, G. Mamatsashvili, T. Weier (2024). Rieger, Schwabe, Suess-de Vries: The Sunny Beats of Resonance. *Solar Physics*, Vol. 299, Article Number 51. (no page numbers given).
- Stoupel, Eliyahu, Ramune Kalediene, Jadviga Petrauskiene, Skirmante Starkuviene, Evgeny Abramson, Peter Israelevich, Jaqueline Sulkes, Wilmot, MP and Deniz S. Ones (2011) Twenty years study of solar, geomagnetic, cosmic ray activity links with monthly deaths number (n-850304). *J. Biomedical Science and Engineering*, 4, 426-434.
- Turner, Victor (1973). Symbols in African ritual, *Science* Vol 179 (16 March 1973).
- Wehr, T A (2018). Bipolar mood cycles and lunar tidal cycles. *Molecular Psychiatry* (2018) 23, 923–931; doi:10.1038/mp.2016.263.
- Wehr, T A and Helfrich-Förster, C. (2021). Longitudinal observations call into question the scientific consensus that humans are unaffected by lunar cycles. *Bioessays*, 43, Issue 7.
- Zhang, Lyun (2012) *Solar Active Longitudes and their Rotation*. Report No. 78. Dept of Physical Sciences, University of Oulu, Finland.

Gratis downloaden: Alle jaargangen sterrentijd door Selma Schepel

[Alle jaargangen Sterrentijd door Selma Schepel 21-06-1949 – 22-11-2015](#) van de te vroeg overleden journaliste en *spijkerschrift* deskundige Selma Schepel.

Colofon

De Nieuwsbrief is een uitgave van de Nederlandse Vereniging tot Wetenschappelijk Onderzoek naar de Astrologie www.nvwoa.nl.

Ze richt zich op beschouwingen en ontwikkelingen op het gebied van onderzoek naar de astrologie en tevens op het informeren over ontwikkelingen in het astrologische veld.

Voorzitter:

Albert Bredenhoff, e-mail: bestuur@nvwoa.nl

Secretariaat:

Vivian Muller, e-mail: bestuur@nvwoa.nl

Redactie en vormgeving Nieuwsbrief

Frank Vernooij

Sjoerd Visser

e-mail: redactie@nvwoa.nl

De Nieuwsbrief verschijnt maandelijks. Uw inzendingen en reacties worden erg op prijs gesteld. De deadline voor het aanbieden van stukken is de zaterdag twee weken voor een geplande bijeenkomst. In de maanden mei, juni en juli de voorlaatste zaterdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren dan wel te redigeren of in te korten. De redactie is niet verantwoordelijk voor de juistheid van gegevens in de artikelen van de schrijvers en de in de artikelen vermelde meningen vertegenwoordigen niet de mening van de NVWOA.

Alles uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden gereproduceerd, overgenomen of gebruikt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming, mits met bronvermelding.